

17 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2023

† ΚΥΡΙΑΚΗ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΥΨΩΣΙΝ

Σοφίας και τῶν τριῶν θυγατέρων αὐτῆς Πίστews, Ἐλπίδος και Ἀγάπης, μαρτύρων (†137).

Ἦχος πλ. β'. Ἐωθινὸν δ'.

* * * * *

Εἰς τὸν Ὅρθρον.

Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον,

Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἦχος Ἀ Βου

Θ^{Δι} ε ος Κυ ρι ος και ε πε φαν εν η μιν ε^ε ευ λο
γη με ε νος ο ερ χο μενος ε^Δ εν ο νο μα τι Κυ
ρι ου^ε

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

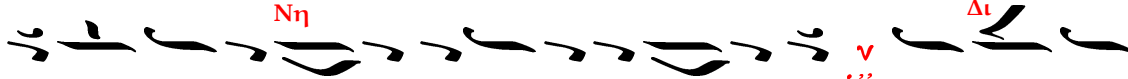
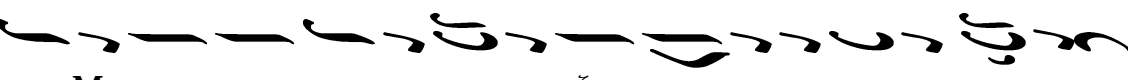
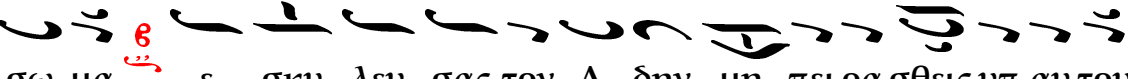
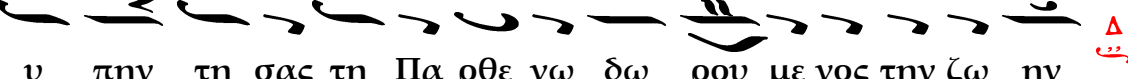
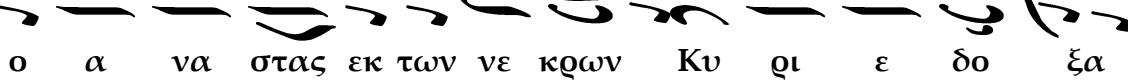

Θ^{Δι} ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν ε^ε ευ λο
γη με ε νος ο ερ χο μενος ε^Δ εν ο νο μα τι
ι Κυ ρι ου^ε

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Τὸ Ἀναστάσιμον.

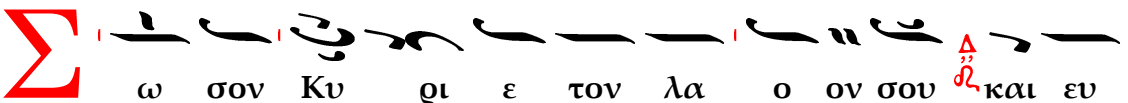
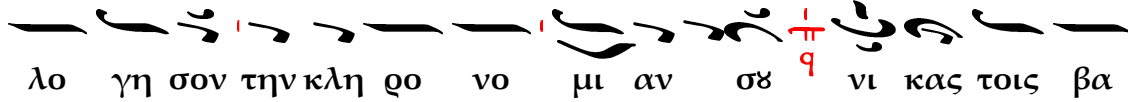
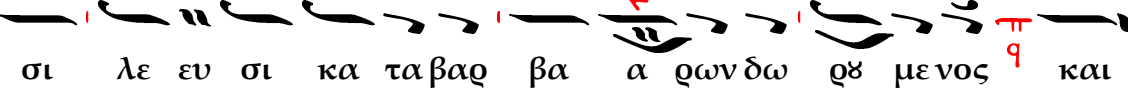
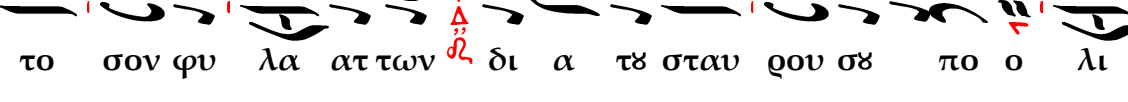
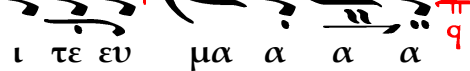
Ἦχος Ἀ Βου Δι

Α^{Δι} γ γε λι και Δυ να α α μεις ε πι ι το μνημα

 σου και οι φυλασσοντες α ^{νη}πε νε κρωθησαν ^ν και ι στα

 το Μα ρι α εν τω τα φω ζη του σα το α χραντον σου

 σω μα ^ε ε σκυ λευ σας τον Α δην μη πειρασθεις υπ αυ του

 υ πην τη σας τη Πα ρθε νω δω ρου με νος την ζω ην ^Δ

 ο α να στας εκ των νε κρων Κυ ρι ε δο ξα

 σοι οι ^ε

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Τῆς ἑορτῆς.

Ἦχος ♯ Πα ρ

Σ ω σον Κυ ρι ε τον λα ο ον σου ^Δ και ευ

 λο γη σον την κλη ρο νο μι αν σ ^π νι κας τοις βα

 σι λε ευ σι κα τα βα ρ βα α ρων δω ρ ^π με νος και

 το σον φυ λα α των ^ε δι α τ ^Δ σταυ ρου σ ^π πο ο λι

 ι τε ευ μα α α α ^π

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

[Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος]
Μετὰ τὴν ἀ΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος Δι-θ.

Του ταφου α νε ω γμενου του Α δου ο δυ ρω
με νου η Μα ρι α ε βο α προς τες κε κρυ μμε νες
α πο στο λης ε ξε ε ελ θε τε οι του αμ πε
λω νος ερ γα ται κη ρυ ξα τε τον της α να στα
σε ως λο γον α νε στη ο Κυ ρι ος πα ρε χων τω κο
σμωτο με γα ε λε ε ος

Δόξα.

Κυ ρι ε πα ρι στα το τω τα φω σου Μα ρι α
η Μα γδα λη νη και εκ λαι ε βο ω σα και κη που
ρον σε νο μι ι ι ζου σα ε λε γε που ε κρυ
ψας την αι ω νι ον ζω ην που ε θη κας τον ε πι
θρο νου Χε ρου βι μι οι γαρ του ου ου τον φυ λασ σον τες
α πο του φο ο βου α πε νε κρω θη σαν η τον Κυ
ρι ον μου δο τε μοι η συν ε μοι κραυ γα σα τε ο εν

νε κροῖς και τῶς νε κροῦς ἀναστησας δοξα σοι οἱ

Καὶ νῦν. Τῆς ἑορτῆς.

Ταχὺ προκατάλαβε. Ἦχος Δι-Θ.

Εν σοι τρισμακαριστε και ζωοδοτα Σταυρε

λαοι ευωχουμενοι πανηγυριζοσι

νυν αἰωνων συνταγμασι ταξις αρχιερε

ων ευσεβως ανυμνησι πληθων μοναζων

των ευλαβως προσκυνησι Χριστον δε τον σταυ

ρωθεντα παντες δοξαζομεν

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος Δι-Θ.

Ηζωη εντω ταφωα νεκειτο και σφραγισεν

τω λιιθω επεκειτο ως βασιλεαυπνου

ου ου ντα στρατιωται εφυλαττον Χριστον και τους

εχθρους αυτου αορασια παταξας ανεστη

ο Κυριος

Δόξα.

Προιστορειο Ιωνας τον ταφον σου και

ερ μη νευ ει Συ με ων την ε γερ σιν την εν θε ον α
 θα α να τε Κυ ρι ε κα τε βης γαρ ω σει νε κρος
 εν τω τα α α φω ο λυ σας Α δου τας πυ λας
 νε ε ε στης δε α νευ φθο ρας ως Δε σπο ο ο
 της του κο σμου ει σω τη ρι αν Χρι στε ο Θε ος η
 μων φω τι σας τους εν σκο τει

Καὶ νῦν. Τῆς ἑορτῆς.

Ἐπεφάνης σήμερον. Ἦχος Βου ξ

Ο Σταυ ρος ος Κυ ρι ε ως φως εκ λα α α
 α α μπων τας τς σκο τς φα λα γ γας α πο δι ω
 κει και πι στες κα τα φαι δρου νει τς ψα λον τας
 ρος υ παρ χει τς κο οσ μτ ο κα αυ χη η μα

Εὐλογητάρια σύντομα, Ἦχος Κε ρ

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
 και ω μα τα ος
Τ ων Α γγε ε λων ο δη η μος κα τε πλα α γη

ο ρω ων σε εν νεκροις λο γι σθεντα τϷ θα να α
τϷ δε Σω ω τερ την ι σχυ υν κα θε λο ον τα και συν
ε αυ τω τον Α δαμ ε γει ραν τα και εξ α δϷ
παν τας ε λευ θε ρω ω σα αν τα

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σϷ

Τι τα μυ ρα συμ πα θως τοις δα κρυ σι ω μα θη
τρι αι κιο να τε ο α ζραπτων εν τω τα φω Α
γγε λος προ σε φθεγγετο ταις μυ ρο φοροις ι δε τε υ
μεις τον τα α φον και η σθη τε ο Σω τηρ γαρ ε
ξα νε ε στη τϷ μνη μα α τος

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σϷ

Αι ανθρω ι μυ ρο φο ροι ε δρα μον προς το μνη
μα σϷ θρη νο λο γϷσαι αλλ ε πε στη προς αυ τας ο
Α γγε λος και ει ει πε θρη νϷ ο και ρος πε παυ ται

μη κλαιε τε^{u q} την αναστασιν δε Αποστολοις ει ει

παα τε^{u q}

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι

και ω μα τα σθ^{u q}

Μυ ρο φο ο ροι γυ ναι αι κες με τα μυ υρων

ελ θσ ς σαι προς το μνη η μα σθ Σω τερ^{u q} εν η χσ ς εν

το Α γγε ε λσ προς αυ τα ασ φθε γγο με ε νσ τι με

τα νε κρων τον ζωων τα λο γι ζε σθε^{u q} ως Θε ος

γαρ ε ξα νε ε στη τσ μνη η μα α τος^{u q}

Δο ξα Πα τρι ι και Υι ω^{v' 22} και Α γι ω Πνευ μα

τι^{u q}

Προ σκυ νσ ς μεν Πα τε ε ρα και τον τσ ς τσ

Υι ο ον τε και το Α α γι ον Πνευ μα^{u q} την α γι ι

αν Τρι α α δα εν μι α α τη ου σι ι α συν τοις

Σε ρα φειμ κρ α ζον τεσ το Α α γι ος Α γι ος^{u q} Α

γι ος ει Κυ ρι ι ε^{u q}

Κ αι νυ υν και α ει και εις τας αι ω ναςτων

αι ω νων α μην ^υ₉

Ζ ω ο δο ο την τε κς ς σα ε λυ τρωω σω Παρ

θε ε νε τον Α δα αμ α μαρ τι ας ^υ₉ χαρ μο νη ην δε

τη Ε ευ α α ντι λυ υ πης πα ρε ε σχες ρευ σαν τα

ζω ης ^{ν'}₂₂ ι θυ νε προς ταυ την δε ^υ₉ ο εκ σς σαρκω θεις

Θε ος και αν θρω ω πος ^υ₉

Α λλη λς ι α Α λλη λς ι α ^{ν'}₂₂ Α λλη λς

ι α δο ο ξα σοι ο Θε ος ^υ₉ (δισ)

Τὸ τρίτον

Α λλη λς ι α Α λλη λς ι α ^{ν'}₂₂ Α λλη

λς ς ι ι α δο ο ξα σοι ο Θε ο ο ο ο ο ος ^υ₉

Εὐλογητάρια ἀργοσύντομα,
κυρ-Πέτρου Πελοποννησίου τοῦ Λαμπαδαρίου.
Τὰ λεγόμενα καὶ Ἄγιορείτικα.

Ἦχος π̣ά̣ Κε ρ

Ε υ λο γη το ος ει Κυ υ ρι ι ε δι δα

ξο ο ο ον με τα α δι ι ι και ω μα τα α α

α σϛ ^υ₉

T ω ω ω ω ν Α α γγε ε ε λω ω ν ο δη η

η μος ^υ₂₂ κα τε πλα γη ο ρω ω ω ν σε ^υ₂₂ ε εν νε ε

κροι οι οι ο ις λο γι σθεε ε ε ντα ^υ₉ τϛ θα να

τϛ ϛ δε ε Σω ω ω τε ρ τη η ν ι ι σχυ υ υ υ ν

κα θε λο ο ο ο ντα ^υ₉ και αι συν ε ε α αυ

τω ^υ₂₂ το ο ν Α δα μ ε γει ει ρα α α ντα ^υ₉

και εξ α δϛ πα α α ντας ε ε λε ευ θε ρω ω

ω σα α α ντα ^υ₉

E υ λο γη το ος ει Κυ υ ρι ι ε δι δα

ξο ο ο ο ν με τα α δι ι ι και ω μα τα α α

α σϛ ^υ₉

T ι ι ι ι τα α μν υ υ ρα ^υ₉ συμ πα θως

τοι οις δα α κρυ σιν ω ω μα α θη η η τρι αι

κι ρ να α α α τε ^υ₉ ο ο α στρα α α πων ^υ₂₂

εν τω τα φω α α γγε ε λος ^υ₂₂ προ σε φθε ε γγε ε

το ο ο ταις μυ ρο φο ο ο ροις ι ι δε
τε ε υ υ μει εις τον τα α α φον και η η σθη η
η τε ο Σω τη η η ρ γαρ ε ξα νε ε ε στη η τσ
μνη η η μα α α τος

Ευ λο γη το ος ει Κυ υ ρι ι ε δι δα
ξο ο ο ον με τα α δι ι ι και ω μα τα α α
α σσ

Αι ι α αν πρω ω ω ι μυ ρο
φο ο ροι ε δρα α μον προς το μνη η μα α
σθ θ θ θρη νο λο γσ θ θ θ σαι αλλ ε πε
στη η προς α αυ τας ο ο Α α α γγε λος και
ει ει ει ει πε θρη η νσ ο ο και αι ρος πε
ε παν ται μη κλαι αι ε ε ε τε την α να
α α στα σι ιν δε α πο ο στο ο λοις ει ει
ει πα α α α τε

Ευ λο γη το ος ει Κυ υ ρι ι ε δι δα

ξο ο ο ον με τα α δι ι ι και ω μα τα α α

α σθ

M υ υ υ υ ρο ο φο ο ο ροι οι γυ ναι

αι αι κες με τα μυ ρωνελ θσ σσ σαι προ ος

το ο μνη η η η μα σου Σω ω ω τερ ε νη

χσ σ ντο Α γγε ε ε λσ προς αυ τας φθε γγο

με ε ε νσ τι με τα α νε ε κρω ω ων τον ζω

ω ω ντα λο γι ι ζε ε ε σθε ως Θε ο ο ος

γαρ ε ξα νε ε ε στη η τσ μνη η η μα α α α

τος

Δ ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι και αι Υι υι ω και

αι Α γι ω Πνε ευ μα α α τι

Π ρο ο ο ο σκυ υ νσ σσ με εν Πα τε

ε ε ρα και τον τσ τσ Υι ο ο ον τε και αι το ο

Α α α α γι ον Πνε ε ε ευ μα τη η η ην

Α α γι ι ι αν Τρι α α α δα εν μι α τη

8 σι ι ι α ²² συν τοις Σε ε ρα α φιμ ²² κρα α

ζο ο ντες το Α α α γι ος Α α γι ι ι ος ⁹

Α α γι ι ο ος ει Κυ υ υ ρι ι ι ι ε ⁹

Κ αι νυ υ υν και α α ει ²² και εις τας αι

ω ω νας τω ων αι ω ω ω νων α α μην ⁹

Ζ ω ω ω ω ο ο δο ο ο την τε κ8 8 8

σα ²² τον Α δαμ α μαρ τι ας ε ε λυ υ τρω ω ω

ω σω Παρ θε ε ε ε νε ⁹ χα αρ μο νη η ην

δε τη η Ε ε ε ευ α ²² α α ντι ι λυ υ υ υ

πης πα ρε ε ε ε σχες ⁹ ρευ σα ντα α ζω ω ης ²²

ι ι θυ νε προς τα αυ τη η ην δε ⁹ ο εκ

σ8 8 8 σαρκω θει εις Θε ε ο ος και α α αν

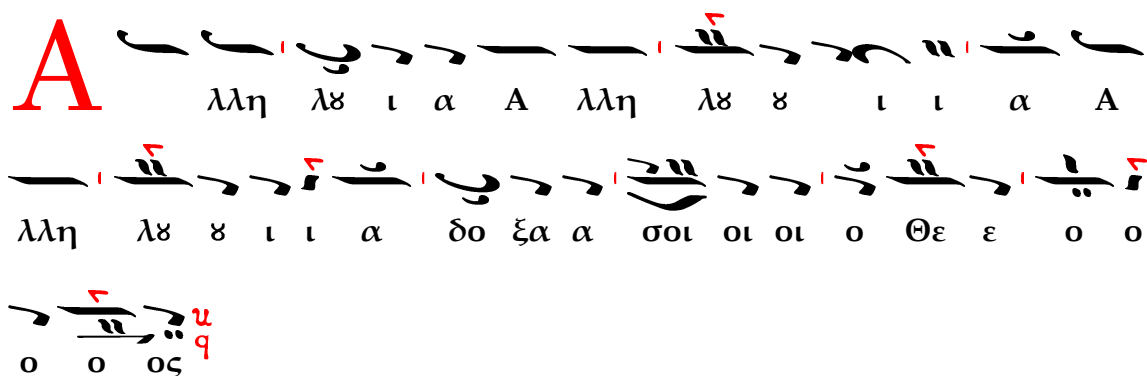
θρω ω ω πος ⁹

Α λλη λ8 ι α Α λλη λ8 8 ι ι α Α

λλη λ8 8 ι ι α δο ο ο ξα σοι ο ο Θε ε

ε ος ⁹

Τὸ τρίτον.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι ἠυλόγηταί Σου...

* * *

ΥΠΑΚΟΗ, ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

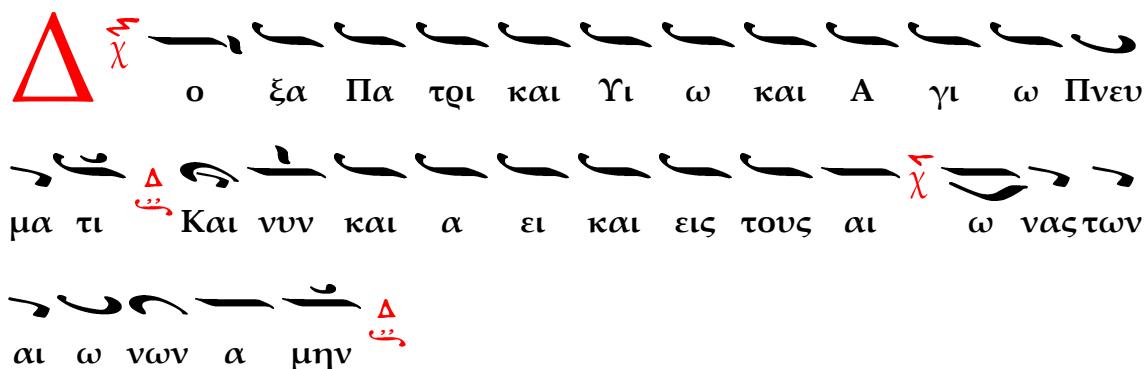
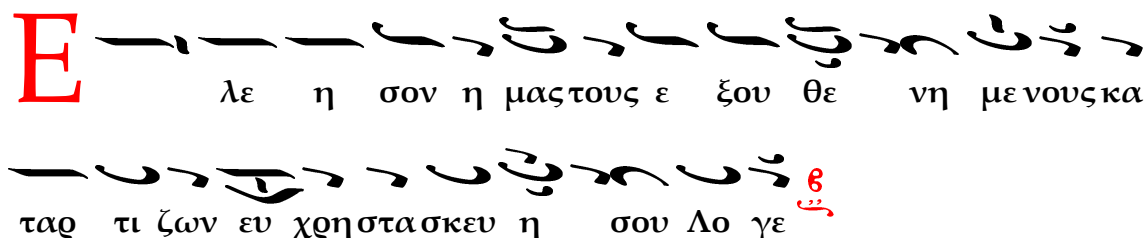
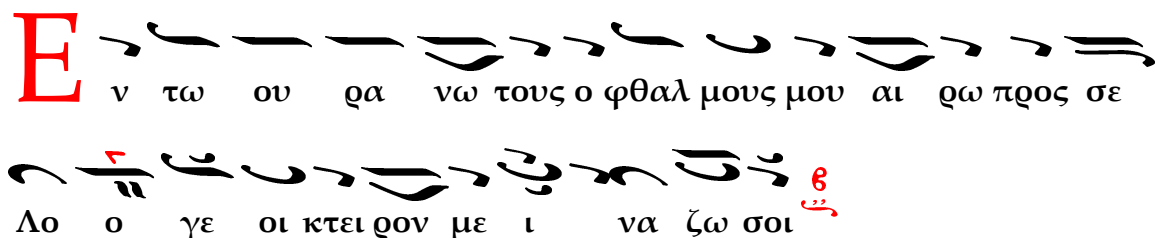
Ἡ Ὑπακοή. Ἦχος πλ. β'.

Τῷ ἐκουσίῳ καὶ ζωοποιῷ σου θανάτῳ Χριστέ, πύλας τοῦ ἄδου συντρίψας ὡς Θεός, ἠνοιξας ἡμῖν τὸν πάλαι Παράδεισον· καὶ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, ἐρρύσω ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν ἡμῶν.

Οἱ Ἀναβαθμοί.

Ἦχος Δι-ϑ

Ἀντίφωνον Α'.

A γι ω Πνευ μα τι παν σω στι κη αι τι α ^Δ ει
τι νι του το κατ α ξι αν πνευ σει τα χει ε ξαι αι
ρει των της γης πτε ροι αυ ξει τατ τει α νω ^ε

Ἀντίφωνον Β΄.

E ι μη ο τι Κυ ρι ος ην εν η μιν ου δεις ημων
α ντι σχειν η δυ υ να το εχ θρου πα λαι σμα οι νι
κων τες γαρ εν θεν υ ψουνται ^ε

T οις ο δου σιν αυ των μη μου λη φθη τω η ψυ χη
ως στρου θι ον Λο γε οι μοι πως μελ λω των εχ θρων ρυ
σθη η η ναι φι λα μαρ τη μων υ παρχων ^ε

Δ ^χ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ
μα τι ^Δ και νυν και α ει και εις τους αι ^χ ω ναστων
αι ω νων α μην ^Δ

A γι ω Πνευ μα τι εν θε ω σις τοις πα σιν ^Δ ευ
δο κι α συ νε σις ει ρη νη και η ευ λο γι α ι
σουρ γον γαρ τω Πα τρι ε στι και Λο γω ^ε

Ἀντίφωνον Γ΄.

Ο ι πε ποι θο τες ε πι Κυ ρι ον εχ θροισφο βε
ροι και πα σιθαυμαστι κοι α νω γαρ ο ρω σιν **ε**

Ε ν α νο μι αις χει ρασ αυ των ο των δι και ων
κληρος ε πι κου ρον σε ε χων Σω τερουκ εκ τει νει **ε**

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ
μα τι **Δ** Και νυν και α ει και εις τους αι ω ναστων
αι ω νων α μην **Δ**

Α γι ω Πνευ μα τι το κρατος ε πι παν των ο περ
αι α νωστρα τη γι αιπροσκυ νου ου ου σι συν πα σι
πνο η των κα τω **ε**

Προκείμενον. Ψαλμός πθ' (79).

Κ υ ρι ε ε ξε γει ρον την δυ να στει αν σου και
ελ θε εις το σωσαι η μας **ε**

Στίχ. Ὁ ποιμαίνων Ἰσραήλ, πρόσχες, ὁ ὀδηγῶν ὡσεὶ πρόβατα τὸν Ἰωσήφ.

Κ υ ρι ε ε ξε γει ρον την δυ να στει αν σου και
ελ θε εις το σωσαι η μας **ε**

Στίχ. Κύριε ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων, ἐπίστρεψον ἡμᾶς καὶ ἐπίφανον τὸ πρόσωπόν σου καὶ σωθησόμεθα.

Κ υ ρ ι ε ε ξ ε γ ει ρ ο ν τ η ν δ υ ν α σ τ ε ι α ν σ ο υ κ α ι
ε λ θ ε ι σ τ ο σ ω σ α ι η μ α α α ς

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ὁ διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεύς: Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἀμήν.

Σταθερὸν Προκείμενον ὄρθρου.

Ψαλμὸς ρν' (150).

Ἦχος Δι-Θ

Π α α σ α π ν ο η α ι ν ε σ α τ ω τ ο ν Κ υ ρ ι ο ν

Στίχ. α'. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Π α α σ α π ν ο η α ι ν ε σ α τ ω τ ο ν Κ υ ρ ι ο ν

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.

Α ι ν ε σ α α τ ω π ν ο η η η πα σα τ ο ν
Κ υ ρ ι ο ο ο ν

Εὐαγγέλιον.

Ὁ διάκονος: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ)

Ὁ διάκονος: Σοφία ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς: Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς: Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεὺς ἀναγινώσκει τὸ ἐνδιάτακτον ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον.

Ἐωθινὸν Δ΄

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν (κδ΄ 1-12).

Τῇ μιᾷ τῶν σαββάτων ὄρθρου βαθέος ἦλθον γυναῖκες ἐπὶ τὸ μνήμα φέρουσαι ἃ ἠτοίμασαν ἀρώματα, καὶ τινες σὺν αὐταῖς. Εὗρον δὲ τὸν λίθον ἀποκεκλισμένον ἀπὸ τοῦ μνημείου, καὶ εἰσελθοῦσαι οὐχ εὗρον τὸ σῶμα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ. Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ διαπορεῖσθαι αὐτὰς περὶ τούτου καὶ ἰδοὺ ἄνδρες δύο ἐπέστησαν αὐταῖς ἐν ἐσθήσεσιν ἀστραπτούσαις. Ἐμφόβων δὲ γενομένων αὐτῶν καὶ κλινουσῶν τὸ πρόσωπον εἰς τὴν γῆν εἶπον πρὸς αὐτάς· Τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν; Οὐκ ἔστιν ὧδε, ἀλλ' ἠγέρθη· μνήσθητε ὡς ἐλάλησεν ὑμῖν ἔτι ὢν ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ, λέγων ὅτι δεῖ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου παραδοθῆναι εἰς χεῖρας ἀνθρώπων ἁμαρτωλῶν καὶ σταυρωθῆναι, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστῆναι. Καὶ ἐμνήσθησαν τῶν ῥημάτων αὐτοῦ, καὶ ὑποστρέψασαι ἀπὸ τοῦ μνημείου ἀπήγγειλαν ταῦτα πάντα τοῖς ἑνδεκα καὶ πᾶσι τοῖς λοιποῖς. Ἦσαν δὲ ἡ Μαγδαληνὴ Μαρία καὶ Ἰωάννα καὶ Μαρία Ἰακώβου καὶ αἱ λοιπαὶ σὺν αὐταῖς, αἱ ἔλεγον πρὸς τοὺς ἀποστόλους ταῦτα. Καὶ ἐφάνησαν ἐνώπιον αὐτῶν ὡσεὶ λῆρος τὰ ῥήματα αὐτῶν, καὶ ἠπίστουν αὐταῖς. Ὁ δὲ Πέτρος ἀναστὰς ἔδραμεν ἐπὶ τὸ μνημεῖον, καὶ παρακύψας βλέπει τὰ ὀθόνια κείμενα μόνα, καὶ ἀπῆλθε πρὸς ἑαυτὸν θαυμάζων τὸ γεγονός.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, * προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, * τὸν μόνον ἀναμάρτητον. * Τὸν σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν * καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν * ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. * σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, * ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, * τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. * Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν * τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν. * ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ * χαρὰ ἐν ὄλω τῷ κόσμῳ. * Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, * ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ. * Σταυρόν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, * θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Ο Ν΄ ΨΑΛΜΟΣ

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ († 1889)

Χ Δ

Ε λε η μον ε λε η σον με ο Θε ος κα

τα το με γα ε λε ος σθ και κα τα το πλη θος

των οικτιρμων σθ ε ξα λειψον το α νο μη μα μθ

Επι πλει ον πλυνον με α πο της α νο μι ι
ας μθ και α πο της α μαρ τι ας μθ κα θα ρισον

με

Οτι την α νο μι αν μθ ε γω γι νω σκω και
η α μαρ τι α μθ ε νω πι ον μθ ε στι δι α παν

τος

Σοι μο νω η η μαρ τον και το πο νη ρον ε
νω πι ον σθ ε ποι οι η σα ο πως αν δι και
ω θης εν τοις λο γοις σθ και νι κη σης εν τω κρι νε σθαι

σε

Ιδθ γαρ εν α νο μι αις συ νε λη φθη και εν α
μαρ τι ι αις ε κισ ση σε με η μη τη ρμθ

Ιδου γαρ α λη θει αν η γα α πη σας τα α
δη λα και τα κρυ φι α της σο φι ι ας σθ ε δη λω σας

μοι

Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τοῦ ἀρχιερέως.

χ ε

Ι δὲ ὅτι ἡ ἀρχιερεὺς ἡ ἀρχιερεὺς ἡ ἀρχιερεὺς ἡ ἀρχιερεὺς ἡ ἀρχιερεὺς
θεῖαν ἡ ἡ ἡ γὰρ πη ἡ σα ἀσ τα ἀ δη λα
καὶ αἰ τὰ κρυψοφίᾳ τη ἡ ἡ ἡς σο ο
φι ἰ ἰ ἀσ σὺ ε δὴ λω ω ω ω σα ἀ ἀ
ἀ ἀ ἀσ μοι οἰ οἰ οἰ

Ὁ ἀ χορός.

Εἰς πολλὰ ἐ ἐ τη δε σπο ο τα

χ ε

Ραν τὴν εἰς με υσ σω πω και καθαρισθη ἡ σο
μαὶ πλυνεῖς με και ὑπερχίονα λευκανθη σομαὶ

Ακου τὴν εἰς μοι ἀγαλλίασιν και εὐφρο
συνην ἀγαλλίασονται ὅστε ἀ τε τὰ πεινώ με

να

Αποσρεψον τὸ προσωπον σου ἀπο τῶν ἀ
μαρτιῶν μου και πασαστασ ἀνομιᾶς μου ἐξαλει

ψον ⁶

Καρδιαν καθάραν κτισον εν εμοι ο Θε
ος ^Δ και πνευμα ευθες εγ και νισον εν τοις εγκατοις

μδ ⁶

Μη απορριψης με απο τσ προσωπσσ ^Δ και
το Πνευμα στo αγιον μη αντανελης απε

μδ ^Δ

Αποδος μοι την αγαλλια σιν του σωτη
ριου σσ ^Δ και πνευμα τιη γεμο νικωστη ριξον

με ⁶

Διδαξω ανομους τας οδσσ ^Δ και ασε
βεις επι σε ⁶ επιστρεψσσι

Ρυσαι με εξ αιματων ο Θεος ^Δ ο Θεος της
σωτηριιας μδ αγαλλια σε ται ηγλωσσα μδ την
δι και ο σννησσ ⁶

Κυριε τα χειλη μου ανοιξεις ^Δ και το

στο μα μ α να γ γε λει την αι νε σιν ο θ

Ο τι ει η θε λη σας θυ σι αν ε δω κα αν

ο λο καυ τω μα τα ουκ ευ δο κη σεις

Η υ σι α τω θε ω πνευ μα συν τε τριμ με νον

καρ δι αν συν τε τριμ με νην και τε τα πει νω με νην

ο θε ος ουκ ε ξου δε νω σει

Α γα θυ νον Κυ ρι ε εν τη ευ δο κι α

σθη των Σι ων και οι κο δο μη θη τω τα τει χη Ι ε

ρα σα λημ

Τ ο τε ευ δο κη σεις θυ σι αν δι και ο συ

νης α να φο ραν και ο λο καυ τω μα τα

Τ ο τε α νοι σθ σιν ε πι το θυ σι α στη ρι ον

σθ μο ο σ χος και ε λε η σον με ο θε ος

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι

Ταις των Α πο στο ο λων πρε σβει αις ε λε η μον

ξα λει ψον τα πλη θη των ε μων ε γ κλη μα των

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω
 νων Α μην **Ζ'** Ταις της Θε ο το ο κς πρε σβει αις ε λε
 η μον **Δ** ε ξα λει ψον τα πλη θη των ε μων ε γ κλη μα
 των **Δ**

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
 πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου

Δ ε ξα λει ψον το α νο μη μα **μδ** **Δ**

Ανα στας ο Ι η σους α πο του τα φθ κα
 θως προ ει πεν **Δ** ε δω κεν η μιν την αι ω νι ον
 ζω ην και με γα ε λε ο ο ος **Δ**

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ
 οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

Τὰ αὐτὰ εἰς ἀργὸν μέλος.

Ἦχος **Δι-θ**

Δο ξα Πα α α τρι και Υι υι ω και Α γι ι ω
 Πνε ε ευ μα τι ι ι ταις των Α πο στο λων πρε ε
 σβει ει ει αις **Δ** ε ε ε ε λε ε η η η μον **Δ** ε
 ξα α α λει ψο ο ον τα πλη η η θη **Δ** των ε ε

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τῆς Ἑορτῆς.

ᾠδὴ α΄. Ὁ Ἀναστάσιμος εἰς δ΄.

ᾠχος πλ. β΄. Ὁ εἰρμός.

Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας ὁ Ἰσραήλ, ἐν ἀβύσσῳ ἵχνεσι, τὸν διώκτην Φαραῶ, καθορῶν ποντούμενον Θεῶ, ἐπινίκιον ᾠδὴν, ἐβόα ἄσωμεν.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἐκτεταμέναις παλάμαις ἐπὶ Σταυροῦ, πατρικῆς ἐπλήρωσας, εὐδοκίας ἀγαθέ, Ἰησοῦ τὰ σύμπαντα· διό, ἐπινίκιον ᾠδὴν, σοὶ πάντες ἄδομεν.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Φόβῳ σοι ὡς θεραπαινὶς ἢ τελευτῇ, προσταχθεῖσα πρόσσεισι, τῷ Δεσπότη τῆς ζωῆς, δι' αὐτῆς βραβεύονται ἡμῖν, ἀτελεύτητον ζωὴν, καὶ τὴν ἀνάστασιν.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὸν ἑαυτῆς δεξαμένη δημιουργόν, ὡς αὐτὸς ἠθέλησεν, ἐξ ἀσπόρου σου γαστρός, ὑπὲρ νοῦν σαρκούμενον Ἀγνή, τῶν κτισμάτων ἀληθῶς, ἐδείχθης Δέσποινα.

Ὁ Κανὼν τῆς ἐορτῆς, ὃς τὴν δε τὴν Ἀκροστιχίδα φέρει·

Σταυρῶ πεποιθώς, ὕμνον ἐξερεύγομαι.

Ποίημα τοῦ Κυρίου Κοσμᾶ.

ᾠδὴ α΄. ᾠχος πλ. δ΄. Σταυρὸν χαράξας.

Στίχ. Σταυρὲ τοῦ Χριστοῦ, σῶσον ἡμᾶς τῇ δυνάμει σου.

Τὸν τύπον πάλαι Μωσῆς, τοῦ ἀχράντου πάθους, ἐν ἑαυτῷ προέφηγε, τῶν ἱερῶν μεσούμενος. Σταυρῶ δὲ σχηματισθείς, τεταμέναις τρόπαιον, παλάμαις ἤγειρε, τὸ κράτος διολέσας, Ἀμαλὴκ τοῦ πανώλους· διὸ Χριστῷ ἄσωμεν, τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται. (δίς)

Δόξα.

Ἀνέθηκε Μωυσῆς, ἐπὶ στήλης ἄκος, φθοροποιοῦ λυτήριον, καὶ ἰοβόλου δήγματος· καὶ ξύλῳ τύπῳ Σταυροῦ, τὸν πρὸς γῆν συρόμενον, ὄφιν προσέδησεν, ἐγκάρσιον ἐν τούτῳ, θριαμβεύσας τὸ πῆμα· διὸ Χριστῷ ἄσωμεν, τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

Καὶ νῦν.

Ὑπέδειξεν οὐρανός, τοῦ Σταυροῦ τὸ τρόπαιον, τῷ εὐσεβείας κράτορι, καὶ βασιλεῖ θεόφρονι, ἐχθρῶν ἐν ᾧ δυσμενῶν, κατεβλήθη φρούραγμα· ἀπάτη ἀνετράπη δέ, καὶ πίστις ἐφηπλώθη, γῆς τοῖς πέρασι θεία· διὸ Χριστῷ ἄσωμεν, τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

ᾠδὴ γ'. Ὁ Ἀναστάσιμος.

ᾠχος πλ. β'. Ὁ εἰρμός.

Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ, Κύριε ὁ Θεός μου, ὁ ὑψώσας τὸ κέρασ, τῶν πιστῶν σου ἀγαθέ, καὶ στερεώσας ἡμᾶς, ἐν τῇ πέτρᾳ, τῆς ὁμολογίας σου.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Θεὸν σταυρούμενον σαρκί, καθορῶσα ἢ κτίσις, διελύετο φόβῳ· ἀλλὰ τῇ συνεκτικῇ, παλάμῃ τοῦ δι' ἡμᾶς, σταυρωθέντος, κραταιῶς συνείχετο.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Θανάτῳ θάνατος λυθείς, κείται δειλῖος ἄπνους· τῆς ζωῆς γὰρ μὴ φέρων, τὴν ἔνθεον προσβολήν, νεκροῦται ὁ ἰσχυρός, καὶ δωρεῖται, πᾶσιν ἢ ἀνάστασις.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τοῦ θείου τόκου σου Ἄγνή, πᾶσαν φύσεως τάξιν, ὑπερβαίνει τὸ θαῦμα· Θεὸν γὰρ ὑπερφυῶς, συνέλαβες ἐν γαστρί, καὶ τεκοῦσα, μένεις ἀειπάρθενος.

Τῆς ἑορτῆς. ᾠχος πλ. δ'. Ράβδος εἰς τύπον.

Στίχ. Σταυρὲ τοῦ Χριστοῦ, σῶσον ἡμᾶς τῇ δυνάμει σου.

Ὡς ἐπαφῆκε ραπιζομένη ὕδωρ ἀκρότομος, ἀπειθοῦντι λαῶ καὶ σκληροκαρδίῳ, τῆς θεοκλήτου ἐδήλου, Ἐκκλησίας τὸ μυστήριον· ἧς ὁ Σταυρός, τὸ κράτος καὶ στερέωμα. (δίς)

Δόξα.

Πλευρᾶς ἀχράντου λόγχῃ τρωθείσης, ὕδωρ σὺν αἵματι ἐξεβλήθη, ἐγκαινίζον διαθήκην, καὶ ῥυπτικὸν ἁμαρτίας· τῶν πιστῶν γὰρ Σταυρὸς καύχημα, καὶ βασιλέων κράτος καὶ στερέωμα. (δίς)

Καὶ νῦν.

Πλευρᾶς ἀχράντου ...

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Μεσῳδιὸν Κάθισμα Τῆς Ἑορτῆς.

Τὸ προσταχθέν. ᾠχος πλ. Νη ς

Ε ν Πα ρα δει ει σω μεν το πριν ξυ λον ε

γυ υ μνω ω σεν ου περ τη γε ευ σει ο εκ θρος ει
 σφε ρει νε ε κρω ω σιν του Σταυ ρου δε το ξυ υ λον
 της ζω ης το εν δυ μα αν θρω ω ποις φε ρον ε πα α
 γη ε πι της γης και κο ο σμος ο λος ε πλη η σθη
 πα σης χα ρας ον ο ρων τες υ ψου μενον Θε ω εν
 πι ι στει λα οι συμ φωνως α να κρα ξω ω μεν Πληρης
 δο ο ξης ο οι οι κο ος σϺ

[Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.]

τὸ τέλος: ο οι οι κο ος σου ου

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεύς...

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. β'. Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν.

Τῇ ζωαρχικῇ, παλάμῃ τοὺς τεθνεῶτας, ἐκ τῶν ζοφερῶν,
 κευθμώνων ὁ ζωοδότης, ἀναστήσας ἅπαντας Χριστὸς ὁ Θεός, τὴν
 ἀνάστασιν ἐβράβευσε, τῷ βροτείῳ φυράματι· ὑπάρχει γὰρ
 πάντων Σωτὴρ, ἀνάστασις καὶ ζωή,* καὶ Θεὸς τοῦ παντός.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν Σταυρὸν καὶ τὴν ταφὴν σου Ζωοδότα, ἀνυμνοῦμεν οἱ πιστοὶ
 καὶ προσκυνοῦμεν, ὅτι τὸν ἄδην ἔδησας Ἀθάνατε, ὡς Θεὸς
 παντοδύναμος, καὶ νεκροὺς συνανέστησας, καὶ πύλας τοῦ ἄδου
 συνέτριψας, καὶ κράτος τοῦ θανάτου καθεῖλες ὡς Θεός. Διὸ οἱ
 γηγενεῖς δοξολογοῦμέν σε πόθῳ τὸν ἀναστάντα, καὶ καθελόντα
 ἐχθροῦ τὸ κράτος τοῦ πανώλους, καὶ πάντα ἀναστήσαντα τοὺς
 ἐπὶ σοὶ πιστεύσαντας, καὶ κόσμον λυτρωσάμενον ἐκ τῶν βελῶν
 τοῦ ὄφους, καὶ ὡς μόνον δυνατὸν, ἐκ τῆς πλάνης τοῦ ἐχθροῦ
 λυτρωσάμενον ἡμᾶς· ὅθεν ἀνυμνοῦμεν εὐσεβῶς τὴν ἀνάστασιν

σου, δι' ἧς ἔσωσας ἡμᾶς,* ὡς Θεὸς τοῦ παντός.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΖ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τῶν ἁγίων Μαρτύρων καὶ καλλινίκων Παρθένων Πίστειας, Ἐλπίδος καὶ Ἀγάπης, καὶ τῆς μητρὸς αὐτῶν Σοφίας. (~†137)

Στίχ. Τῇ πρὸς σὲ πίστει Πίστις, Ἐλπίς, Ἀγάπη,
Αἱ τρεῖς, Τριάς, κλίνουσιν αὐχένας ξίφει.

Ἐβδομάτη δεκάτη Ἀγάπην τάμον, Ἐλπίδα, Πίστιν.

Αὗται ὑπῆρχον ἐξ Ἰταλίας, ἐπὶ τῆς βασιλείας Διοκλητιανοῦ. Ἀχθεῖσα οὖν ἡ Πίστις, ἐτῶν ὑπάρχουσα δώδεκα, καὶ ὁμολογήσασα τὸν Χριστόν, ῥαβδίζεται καὶ τοὺς μαστοὺς σιδήρῳ ἐκκόπτεται, ἐξ ὧν ἀντὶ αἵματος γάλα ἔρρυσσε· μετὰ ταῦτα εἰς ἐσχάραν πυρὸς ἐπιρρίπτεται· καὶ ἄφλεκτος μείνασα, τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνεται. Ἐπειτα ἡ Ἐλπίς, ἐτῶν ὑπάρχουσα δέκα, βουνεῦροις τύπτεται καὶ εἰς πῦρ ἀπορρίπτεται· ἀναρτηθεῖσα ξέεται, εἰς λέβητα ἐμβάλλεται, καὶ παραδόξως ῥυσθεῖσα καὶ αὕτη, τὸν διὰ ξίφους δέχεται θάνατον. Εἶτα ἡ Ἀγάπη, χρόνων οὖσα ἐννέα, καὶ αὕτη ὁμοίως ἀνεσκολοπίσθη καὶ μείνασα ἀβλαβῆς, ἀπετμήθη τὴν κάραν. Ἡ δὲ μήτηρ αὐτῶν Σοφία, μετὰ τρίτην τούτων ἡμέραν, τῷ τάφῳ αὐτῶν παραμένουσα, τὴν ψυχὴν τῷ Κυρίῳ παρατίθησι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων Ἱερομαρτύρων Ἡρακλείδου καὶ Μύρωνος, Ἐπισκόπων Ταμασοῦ τῆς Κύπρου. (α' αἰ.)

Στίχ. Πυρᾶ τεθέντες Ἡρακλείδης καὶ Μύρων,
Ἄμφω θυσία τῇ πυράγρα τοῦ Λόγου.

Χριστῷ προσηνέχθησαν ὡς ὀσμὴ μύρου,
Θῦμα τέλειον Θεῷ, θῦται θυσία.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ἁγίας μάρτυρος Ἀγαθοκλείας τῆς Ἀθηναίας. (†230)

Στίχ. Ἀγαθόκλεια πῦρ ἐπ' αὐχένος φέρει,
Δεινῆς πλάνης φλέγουσα δεινὸν αὐχένα.

Ἦτις ἐγένετο οἰκέτις Νικολάου ἀπὸ χριστιανῶν καὶ Παυλίνης τῆς αὐτοῦ γυναικός, ἀπίστου οὕσης· ἥτις πολλὰς τῇ Ἀγαθοκλείᾳ προσήνεγκε θλίψεις, ἐπὶ χρόνοις ὀκτῶ ἀκροτόμοις λίθοις αὐτὴν κατὰ τοῦ αὐχένος τύπτουσα καὶ γυμνοῖς τοῖς ποσὶν εἰς τραχεῖς καὶ δυσβάτους τόπους ἐλαύνουσα καὶ σιδηρᾶ σφύρα τὰς πλευρὰς αὐτῆς συνθλῶσα καὶ τὴν γλῶτταν ἐκκαίουσα. Ἐπεὶ δὲ οὐκ ἔπειθε, πῦρ αὐτῇ κατὰ τοῦ τραχήλου ἐπενεγκοῦσα, τῆς παρουσίας ζωῆς ἀπορράγῃναι κατηνάγκασε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ἁγίας μάρτυρος Θεοδότης. (†230)

Στίχ. Τὴν Θεοδότην πρὸς ξίφος τεθηγμένον,
Ποιεῖ πρόθυμον ἢ θεόδοτος χάρις.

Βασιλεύοντος ἐν τῇ πρεσβυτέρᾳ Ῥώμῃ τοῦ Ἀλεξάνδρου, ἀπεστάλη Σιμπλικίος ἐν τῇ τῶν Καππαδοκῶν χώρᾳ, καὶ ἐμηνύθη αὐτῷ ἡ Θεοδότη, ἐκ τῆς Ποντικῆς οὖσα χώρας, σφόδρα πλουσία· ἥτις καὶ παραστᾶσα, ὡς οὐκ ἐπέιθετο ἀποστῆναι τῆς εἰς Χριστὸν πίστεως, ἀπαιωρηθεῖσα ἐπὶ πολλαῖς ὥραις, τὰ σπλάγχνα ἐξέετο, καὶ ἐδόξαζε τὸν Θεόν, καὶ ὡς ἄλλου πάσχοντος ἐδόκει τοὺς ξεσμοὺς ὑποφέρειν. Εἶτα καταχθεῖσα, φρουρεῖται· καὶ μεθ' ἡμέρας ὀκτώ, τῆς φυλακῆς αὐτομάτως ἀνοιγείσης, ὡς εἶδον οἱ φύλακες ἐξέστησαν καὶ δραμόντες ἀπήγγειλαν τῷ Σεμπλικίῳ. Οὐκ ἐπίστευσε δὲ

αὐτοῖς, ἀλλὰ τῇ ἐξῆς ἀχθείσης τῆς Ἁγίας, ὡς εἶδε ταύτην ὁ Σιμπλίκιος ὄλην ὑγιῆ καὶ μηδέν τι ἔχνος τῶν μωλώπων ἐν τῷ σώματι φέρουσαν, λέγει πρὸς αὐτήν· Τίς εἶ; Ἡ δὲ Ἁγία, Ἡμαύρωταί σου ἡ διάνοια; φησὶν· εἰ γὰρ νήφων ἦς ἤδεις ἄν, ὅτι ἐγὼ εἶμι ἡ Θεοδότη.

Ταῦτα ἀκούσας ὁ Σιμπλίκιος, κλίβανον ἐκκαυθῆναι προστάσσει. Τούτου δὲ ἐκκαυθέντος καὶ τῆς Ἁγίας ἐν τούτῳ ἀκοντισθείσης, ἐκχυθεῖσα ἡ φλόξ, ὡσεὶ τὸν ἀριθμὸν ἐβδομήκοντα ἄνδρας ἐνέπρησεν· οἱ δὲ καταλειφθέντες, τὸν κλίβανον ἀναφράξαντες, ὑπεχώρησαν. Καὶ τῇ ἐξῆς ὁ ἄρχων, δύο ἱερεῖς ἀποστείλας μεθ' ἑτέρων τινῶν, τὸν χοῦν τοῦ σώματος αὐτῆς λιμνηθῆναι προσέταξεν. Ἀνοιγέντος δὲ τοῦ κλιβάνου, τὸ μὲν πῦρ ἐξελθόν, κατέκαυσε τοὺς δύο ἱερεῖς· οἱ δὲ λοιποί, ὡς εἶδον τὴν Ἁγίαν μέσον δύο νεανίσκων λευχειμονούντων καθημένην καὶ φάλλουσαν, ἐκπλαγέντες, ὡσεὶ νεκροὶ γεγόνασιν. Ἐξῆλθε δὲ ἡ Ἁγία ἀπὸ τοῦ κλιβάνου ἀβλαβῆς, χαίρουσά τε καὶ φάλλουσα· ἦν καὶ λαβόντες, ἀπήγαγον ἐν τῇ φυλακῇ.

Ἐπεὶ δὲ ἔμελλεν ὁ Σιμπλίκιος εἰς τὸ Βυζάντιον ὀδεύειν, προσέταξε καὶ τὴν Ἁγίαν συνακολουθεῖν αὐτῷ δεσμίαν. Τούτου δὲ γενομένου, καὶ τοῦ Σιμπλικίου ὑποστρέψαντος καὶ ἐν Ἀγκύρα προκαθεσθέντος, ἐδέησε παραστῆναι τὴν Ἁγίαν· πρὸς ἣν φησὶν ὁ Σιμπλίκιος· Ἐὰν μὴ πεισθῆς μοι καὶ θύσης τοῖς θεοῖς, δείξας τῇ χειρί, ἐν ταύτῃ τῇ πεφυρακτωμένην σε ἐσχάρα ἀπολέσω. Ἡ δὲ πρὸς αὐτόν· Εἰ καὶ ὁ λιβελλήσιος εἰσέλθῃ μετ' ἐμοῦ καὶ τοῦ πυρὸς κυριεύσῃ, θύσω καὶ γὰρ τοῖς θεοῖς σου. Καὶ ὁ Σιμπλίκιος πρὸς τὸν Δωρόθεον (τοῦτο γὰρ ἦν ὄνομα τοῦ λιβελλησίου)· Δωρόθεε, κύρ λιβελλήσιε, τὴν τῶν θεῶν ἔχων βοήθειαν, εἴσελθε. Εἰσελθὼν οὖν σὺν τῇ Ἁγίᾳ εὐθύς παρανάλωμα γέγονε τοῦ πυρός· ἡ δὲ ἐξῆλθεν ἀβλαβῆς.

Ἐξαπορήσας οὖν ὁ ἄρχων, δεσμευθῆναι καὶ αὐθις τὴν Ἁγίαν κελεύει καὶ πρὸς Βιθυνίαν ἀπάγεσθαι· καὶ ἐπὶ τὴν Νίκαιαν κατέλαβον, ἐκέλευσεν ὁ ἄρχων εἰσελθεῖν τὴν Ἁγίαν ἐν τῷ εἰδωλείῳ καὶ προσεύξασθαι. Τῆς δὲ περιχαρῶς τοῦτο καταδεξαμένης, τὰ εἰδῶλα πάντα εἰς γῆν πεσόντα, κατετριβήσαν καὶ ἐξεπλάγησαν οἱ παρευρεθέντες, ἰδόντες τὴν τῶν θεῶν συντριβῆν. Μανεῖς οὖν ὁ ἄρχων, ἐκέλευσε ταθῆναι ἐκ τεσσάρων τὴν Ἁγίαν, καὶ ταθεῖσαν πρισθῆναι· καὶ τούτου γενομένου, ὁ μὲν πριστῆρ ἡμβλύνετο, μὴ ἔχων τὸ ἐνεργεῖν, οἱ δὲ δῆμιοι ἠτόνουν, καὶ ἡ Ἁγία ἄνετος ἦν, εὐχαριστοῦσα τῷ Σωτῆρι Θεῷ. Ὁ γοῦν Σιμπλίκιος ἔτι σκοτισθεὶς, τὴν διὰ ξίφους τελευταίαν πληγὴν τῇ Μάρτυρι ἀπεφήνατο, καὶ οὕτως ἀπετημήθη τὴν κεφαλὴν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ἁγίας Λουκίας καὶ Γεμινιανοῦ τοῦ υἱοῦ αὐτῆς καὶ Μάρτυρος. (†303)

Στίχ. Εἰρηνικῶς σὴ, Χριστέ, δούλη Λουκία,

Εἰρηνικὸν μετῆλθεν ὄντως εἰς τόπον.

Θάρσους ὁ Μάρτυς Γεμινιανὸς γέμων,

Τομὴν ὑπέστη καρτερῶς τὴν ἐκ ξίφους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων Μαρτύρων Μαξίμου, Θεοδότου καὶ Ἀσκληπιοδότης.

Στίχ. Μῖα γυναικί, καὶ νεανίσκοις δύο,

Πρὸς τὴν τομὴν ἦν καρδιῶν ζέσις μία.

Οὗτοι τυφθέντες καὶ ἀκρωτηριασθέντες καὶ ἐν ἀφεγγεῖ φυλακῇ καθειρχθέντες, διὰ τὴν εἰς Χριστὸν ὁμολογίαν, τέλος τὰς κεφαλὰς ἀπετημήθησαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων ἱερομαρτύρων Πηλέως καὶ Νείλου τῶν ἐπισκόπων, Ζήνωνος πρεσβυτέρου, Πατερμούθιου καὶ Ἡλία, ὡς καὶ ἐτέρων ἑκατὸν Αἰγυπτίων μαρτύρων, προσέτι δὲ καὶ ἐτέρων πεντήκοντα, ἐν Παλαιστίνῃ ἀπάντων ἀθλησάντων.
(†310)

Εἰς τοὺς Ἁγίους Πηλέα καὶ Νεῖλον, τοὺς Ἐπισκόπους·

Στίχ. Ἐπους ὁ Πηλεὺς ποῦ μέγας πρὸς Πηλέα,
Νεῖλῳ συνεισβαίνονται καὶ πυρὸς μέσον;

Εἰς τοὺς Ἁγίους Πατερμούθιον καὶ Ἡλίαν·

Στίχ. Πατερμούθιος ἐμπεσὼν τῇ καμίνῳ,
Πρὸς ζῆλον ἴσον ὀτρύνει τὸν Ἡλίαν.

Εἰς τοὺς Αἰγυπτίους ῥ' μάρτυρας·

Στίχ. Δεκάς δεκαπλῆ Μαρτύρων Αἰγυπτίων,
Μιᾶ κεφαλὰς τέμνεται προθυμία.

Εἰς τοὺς ἐν Παλαιστίνῃ Ν' Μάρτυρας·

Στίχ. Θεοφρονοῦντες ἄνδρες ἐξ εὐβουλίας,
Πυρὸς καταφρονοῦσιν ἐξ εὐτολμίας.

Τοῦ κατὰ τῶν χριστιανῶν διωγμοῦ παρὰ τῶν ἀσεβούντων συγκροτηθέντος, κατεσχέθησαν ἀπὸ μὲν τῆς Αἰγύπτου Ἐπίσκοποι Πηλεὺς καὶ Νεῖλος, καὶ δύο ἐνδοξότατοι, Πατερμούθιος καὶ Ἡλίας, καὶ ἕτεροι σὺν αὐτοῖς ἄνδρες ἑκατόν· ἐκ δὲ Παλαιστίνης, πεντήκοντα. Καὶ ὁ μὲν Πηλεὺς καὶ ὁ Νεῖλος, ὡσαύτως καὶ ὁ Πατερμούθιος καὶ ὁ Ἡλίας, καὶ οἱ ἀπὸ τῆς Παλαιστίνης πεντήκοντα, πάντες οὗτοι διὰ πυρὸς ἐτελειώθησαν. Οἱ δὲ ἀπὸ τῆς Αἰγύπτου ὄντες ἑκατόν, μὴ πεισθέντες τὴν εἰς Χριστὸν ἀρνήσασθαι πίστιν, πρότερον τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐξορυχθέντες, εἶτα καὶ τῶν ἀριστερῶν ποδῶν τὰς ἀγκύλας ἀποτιμηθέντες, τῇ τῶν μετὰλλων κακοπαθείᾳ παρεδόθησαν καὶ οὕτω τὸ μακάριον τέλος ἐδέξαντο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων Μαρτύρων Χαραλάμπους, Παντολέοντος καὶ τῆς συνοδίας αὐτῶν. Τελεῖται δὲ ἡ τούτων σύναξις ἐν τῷ Μαρτυρείῳ αὐτῶν, τῷ ὄντι ἐν τῷ Δευτέρῳ.

Στίχ. Χαίρων ὑπῆρχε πρὸς σφαγὴν Χαραλάμπης·

Καὶ Παντολέων πρὸς μάχαιραν ἦν λέων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀναστασίου τοῦ Ἀλαμάνου τοῦ Ὑφάντου, ἐν Περιστερωνοπηγῇ Κύπρου, ἀσκήσαντος ἐπὶ τῶν αὐτοκρατόρων Ἀλεξίου καὶ Ἰωάννου τῶν Κομνηνῶν. (ιβ' αἰ.)

Στίχ. Ἀναστάσιος Χριστὸν ἐν γῆ δοξάσας,

Πρὸς αὐτὸν ἐλθὼν ἀντεδοξάσθη πλέον.

Τὴν σκηνὴν ἄνω Ἀναστάσιος στήσας,

Τῶν ᾧδε ἀπῆρε κατηγλαῖσμένος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωακείμ, πατριάρχου Ἀλεξανδρείας, τοῦ Ἀθηναίου, τοῦ Πάνυ, ὁσίως καὶ θεοφιλῶς ποιμάναντος τὸν λαὸν ἐν χρόνοις δυσχειμέροις, εἰρηνικῶς δὲ περαιώσας τὸν βίον καὶ τὴν ποιμαντορίαν ἐν ἡλικίᾳ 118 ἐτῶν. (†1567)

Στίχ. Πίστιν ὡς κόκκον σινάπεως ὄντως ἔχων,

Ὅρος ἐκέλευσας δι' εὐχῆς σου σεισθῆναι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἀγαπίου τοῦ ἡγιασμένου, μαθητοῦ τοῦ ὁσίου Τύχωνος τοῦ Ζαντόνσκ ἐν Ῥωσίᾳ. (†1825)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ματθαίου τοῦ ἡγιασμένου, «κοσμικοῦ» ἐρημίτου τῆς Ἁγίας Πετροπόλεως (†1904)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων ἱερομαρτύρων Πέτρου μητροπολίτου Δαμπροβονίας, καὶ Σάββα ἐπισκόπου Γκόρνιο Καρλοβικίου. (†1941)

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Τῆς Ὑψώσεως τοῦ τιμίου Σταυροῦ

Ψάλλονται τῇ 1ῃ Αὐγούστου, ἀπὸ 6ης μέχρι 13ης Αὐγούστου καὶ ἀπὸ τῆς 24ης Αὐγούστου μέχρι τῆς 21ης Σεπτεμβρίου.

Ἦχος ᾠδῆς Γα ρ

ᾠδὴ α'

Σ^{Γα} ταυ ρον χα ρα ξας Μω^υ σης^γ επ ευ θει^{νη} ας ραβ δω^ρ
την^υ Ε ρυθ ραν δι ε τε με^ρ τω Ισ ρα ηλ πε ζευ^{νη}
σαν τι^υ την δε ε πι στρε πτι κως^{Γα} Φα ρα ω τοις^Δ
αρ μα σικρο τη σας η νω σεν^{νη} επ ευ ρος δι α γρα^ρ
ψας^Δ τω α ητ τη τον οπ λον δι ο Χρι στω α σω μεν^{Γα}
τω Θε ω η μων ο τι δε δο ξασται^ρ

ᾠδὴ γ'

Ἦχος ᾠδῆς Νη

Ρ^{νη} αβ δος εις τυ υ πον τσ μυ στη ρι ου πα ρα^{Δι}

λαμ βα νε ε ται τω βλα στω γαρ προ κρι νει ει τον
ι ε ρε ε α τη στει ρευ ου ση δε πρω ην εκ
κλη σι α νυν ε ξην θη η σε ξυ λον Σταυ ρου εις κρα
τος και στε ρε ω ω μα

ὠδὴ δ' Ἦχος Γα ρ

Ε ι σα κη η κο α Κυ ρι ε της οι κο νο μι ι
ας σα το μυ στη ρι ον κα τε νο η σα τα ερ γα
σα και ε δο ξα σα σα την θε ο τη τα

ὠδὴ ε' Ἦχος Νη

Ω τρισμα κα ρι ι ζον ξυ υ υ λον εν ω ε
τα α α θη Χρι ζος ο βα σι λε ε υς και Κυ ρι ος
δι ου πε πτω κεν ο ξυ λω α πα τη η σας το
εν σοι δε λε α σθεις Θε ω τω προ σπα γε εν τισαρ
κι τω πα ρε χο ον τι την ει ρη νη νταις ψυ χαις η
η μων

ὠδὴ 5'

Nοτιουθηροος ενσπλαααγχοις πα
 λαμας Ιωναςταυροειδωςδιεκπεταα
 σας τοσωτηριον πααθοςπροδιετυυ
 πασαφωσ οοθεντριημεροςεκδυστηνυ
 περκοσμιονΑναζασινυπεζωγραφηησεν
 τσσαρκιπροσπαγεντοςΧριστςυτς Θεου και
 τριημερωεγεεερσει τονκοοσμονφωτι
 σααντος

ὠδὴ 6'

Eκνονπροσταγματυραννδυσε
 βςλαςεκλονησεπνεοναπειληςκαιδυσφη
 μιιαασθεοστυγςομωστρειςΠαιδαςυκε
 δειματωωωσεθυμοοςθηριωδηςουπυρ
 βρομιοναλλανηχεντιδροσοβωλωΠνευμαα
 τιπυρισυνοντεςεψαααλλονουπερ
 υμνητοςτωνπατερωνκαιημων Θεοςευ

λο γη τος ει

ὠδὴ ἡ'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ε^{Nη} υ λο γει ει τε Παι αι αι δεσ της Τρι α
δος ι σα ριθ μοι δη μι ξρ γον Πα τε ρα Θε ον υ
μνει ει τε τον συ γκα τα βαν τα Λο ο ο γον και
το πυρ εις δρο ο σον με τα α ποι η σαν τα και υ
περ υ ψα τε το πα α σι ζω ην πα ρε ε χον
Πνε ευ μα πα να γι ον εις τας αι ω ω ω να α α
ας

Ὁ διάκονος: Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Ἡ ὠδὴ τῆς Θεοτοκοῦ

1 Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι μου.

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ραφιμ την α δι α
φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο
το κον σε ε με γα λυ υ νο ο μεν

2 Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης Αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

T ἡν τιμιωτεραντων Χερουβιμ και ενδο
ξοτεραν ασυγκριτως των Σεραφιμ την αδια
φθορας Θεον Λοογον τεκουσαν την οντως Θεο
τοκον σεεμεγαλυνοομεν

3 Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατὸς καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα Αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος Αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις Αὐτόν.

T ἡν τιμιωτεραντων Χερουβιμ και ενδο
ξοτεραν ασυγκριτως των Σεραφιμ την αδια
φθορας Θεον Λοογον τεκουσαν την οντως Θεο
τοκον σεεμεγαλυνοομεν

4 Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι Αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοία καρδίας αὐτῶν.

T ἡν τιμιωτεραντων Χερουβιμ και ενδο
ξοτεραν ασυγκριτως των Σεραφιμ την αδια
φθορας Θεον Λοογον τεκουσαν την οντως Θεο
τοκον σεεμεγαλυνοομεν

5 Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινοὺς· πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξάπέστειλε κενούς.

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ραφιμ την α δι α
 φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο
 το κον σε ε με γα λυ υ νο ο μεν

6 Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παῖδός Αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ σπέρματι Αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ραφιμ την α δι α
 φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο
 το κον σε ε με γα λυ υ νο ο μεν

ὥδῃ θ'

M υ στι κος ει Θε ο το κε ε πα ραι σοι
 α γε ωρ γη τως βλα στη σα σα Χρι στον υφ ου
 το τς αυ ρα ζω η φο ο ρον εν γη πε φυ τς κρ γη
 ται δε ενδ ρον δι ου νυν υ ψα με ε νσ προ σκυ
 νσ εν τς αυ τον σε με γα λυ νο ο μεν

O δι α βρω σε ω ως τς ξυ υ υ λα τω γε

νει προ σγε νο με νος θα να τος δι α ζαυ ρα κα
 τη ηρ γη ται ση μερον της γαρ προ μη το ρος η πα
 γγε νης κα τα ρα δι ι α λε λυ ται τω βλα στω
 της α γνη ης Θε ο μη το ρος ην πα σαι αι Δυ
 να αμει των ου ρα νω ων με γα λυ νθ σι ι ι ι

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἦχος Δι-θ

A γι ος Κυ ρι ος ο ο Θε ο ος ημων (δίζ)

A γι ος Κυ ρι ος ο Θε ο ος η μων

υ ψου τε Κυ ρι ον τον Θε ο ον ημων και προ

σκυ νει τε τω υ πο πο δι ω των πο δω ων αυ

τθ

ὁ β' χορός:

ο τι Α α γι ο ος ε στι

Ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον Δ'.

Ἦχος Βου-θ

T αις α ρε ται αις α στρα α ψαν τες ι δω

μεν ε ε πιστα αν τας εν ζω η φο ο ρω
 μνη η μα τι αν δρας εν α αστραπτει σαις ε
 σθη σε σι Μυ υ ρο φο ο ροις κλι νει σαις εις γην
 ο ο ο ψιν τει ου ρα ανει δε σπο ο ζον
 τος ε γερ σιν δι ι δαχθω ω μεν και προς ζω η
 η η η ην εν μνη μει ω δρα μω μεν συ υν τω
 Πε ε τρω και το πρα α χθε εν θαν μα α σαν
 τες μει νωμεν Χρι στον βλε ε ε ψαι

Τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος Δι-θ

Σταυρος ο φυ λαξ πα σης της οι οι κει με ε νης
 Σταυ ρος η ω ραι ο της της Εκκλη σι ι ας
 Σταυ ρος βα σι λε ων το κρα ται αι ω ω μα Σταυ
 ρος πι ι στω ων το στη η ριγ μα Σταυ ρος Α γγε λω
 ων η δο ο ξα και των δαι αι μο νω ων το τρα αυ
 μα α

Εἰς τοὺς Αἶνους.

Ἦχος Πα

Π ^{Πα} α α α σα πνο ο η αι νε σα α τω ω ω τον

Κυ υ ρι ι ι ι ον ^{Δι} αι νει τε τον Κυ ρι ον

εκ τω ω ων ου ου ρα ^{Πα} α α νων αι νει τε αυ

τον ε ε εν τοι οι οις υ υ ψι ι ι στοις σοι πρε πει

υ υ μνος τω ω ω Θε ε ε ε ω

Α ^{Πα} ι αι νει ει ει τε ^{Δι} α αυ το ον ^{Πα} πα α αν τε ες οι

^{Πα} Α αγ γε λοι οι α α αυ του αι νει ει ει ει

τε ε ε α αυ τον πασαι αι δυ να α α μει

εις α α αυ του ^{Πα} σοι πρε πει υ υ μνος τω ω ω

Θε ε ε ε ω

^Χ Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρίμα ἔγγραπτον ^{Δι} δο ξα αυ τη

ε σται πασι τοις ο σι ι ι οις α α αυ τῃ

Ο ^{Πα} Σταυ ρος σου ου Κυ ρι ι ε ζω η και α

να α στα α σις υ υ πα αρ χει τω ω λα ω ω

ω σου και επ αυ τω πε ε ε ποι οι θο ο τες σε
τον α να στα αν τα Θε ον η μω ων υ υ μνου μεν ε
λε ε η σο ον η η η μας

Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν
εν στε

ρε ω μα τι της δυ να α με ως α α αυ τς

Η τα φη σου ου Δε σπο ο τα πα ρα δει ει

σον η η νοι οι ξε τω ω γε ε νει τω ων αν

θρω ω ω ω πων και εκ φθο ρα ας λυ υ υ τρω ω

θε ε εν τες σε τον α να στα αν τα Θε ον η μω

ων υ υ μνου μεν ε λε ε η σο ον η η η

μας

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν
κα

τα το πλη θος της με γα λω συ υ υ νης α α

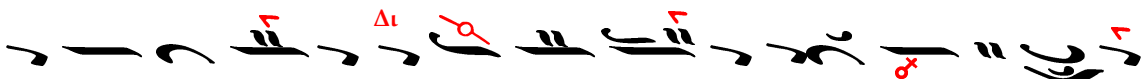
αυ τς

Σ υν Πα τρι και αι Πνευ μα α τι Χρι στον α α

νυ υ μνη σω ω μεν τον α να στα α ντα ε εκ νε ε

 ε κ ρ ω ν και π ρ ο ς α υ τ ο ν ε ε κ β ο ο ω μ ε ν σ υ

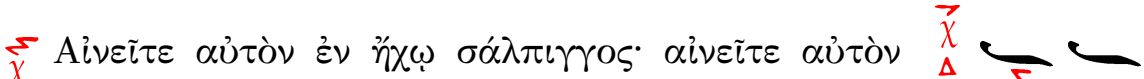

 ζ ω η υ π α α ρ χ ε ι ς η μ ω ν και α ι α ν α α α α

 σ τ α α α α σ ι ς ε λ ε ε η σ ο ο ν η η η μ α ς

Ἦχος Δι-θ

 Α ι ν ε ι τ ε α υ τ ο ν ε ν ἡ χ ω σ ἄ λ π ι γ γ ο ς α ι ν ε ι τ ε α υ τ ο ν

 ε ν ψ α λ

 τ η ρ ι ι ω ω και α ι α ι κ ι θ α α α ρ α

T

 ρ ι η μ ε ρ ο ς α ν ε ε ε ε σ τ η ς χ ρ ι ι σ τ ε ε

 ε κ τ α φ ο υ κ α θ ω ω ς γ ε ε ε γ ρ α α α π τ α ι

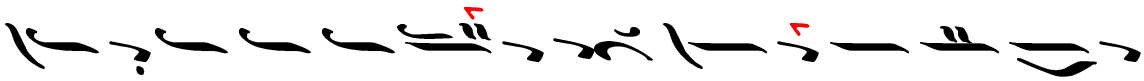
 σ υ ν ε γ ε ι ε ι ρ α ς τ ο ν π ρ ο π α τ ο ρ α α η η

 η μ ω ν δι ι ι ι ο ο ο σε και α ι α ι δο

 ξ α α α α ζ ει το γε ν ο ς τ ω ν α ν θ ρ ω ω ω ω

 π ω ω ν και α ν υ μ ν ει ει σου τ η η η ν α ν α α

 σ τ α α σ ι ι ν

Τῆς ἑορτῆς προσόμοια γ' εἰς δ'.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος. Ἦχος Νη ς

 Α ι ν ε ι τ ε α υ τ ο ν ε ν τ υ μ π α ν ω και χ ο ρ ω α ι

 ν ει τ ε α υ τ ο ν εν χο ρ δ αι ς και αι ο ρ γ α ν ω

Ω ^{Πα} του πα ρα δο ξα θαυ ματος το ζω η φο ρον
^{Νη}
 φυ τον ^{Πα} ο Σταυ ρος ο πα να γι ος ^{Δι} εις υ ψος αι ρο
^{Πα}
 με νος ^Δ εμ φα νι ζε ται ση με ρον ^Π δο ξο λο
^Π
 γυ ρ σι παν τα τα πε ρα τα ^Π εκ δει μα τω εν
^{Νη}
 ται δαι μο νες α παν τες ^Π ω ω οι ον δω ρη μα ^ε
^{Πα}
 τοις βρο τοις κε χα ρισ ται δι ου Χρι στε ^{Δι} σω σον τα σψυ
^{Νη}
 χας ημων ^Δ ως μο νος ε ευ σπλα γ χνος ^ε

^ε
Αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ η χοις ^ε αι
^ε
 νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις α λα λα γ μω ^ε
^ε
 πα σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον ^ε

Ω ^{Πα} του πα ρα δο ξα θαυ ματος το ζω η φο ρον
^{Νη}
 φυ τον ^{Πα} ο Σταυ ρος ο πα να γι ος ^{Δι} εις υ ψος αι ρο
^{Πα}
 με νος ^Δ εμ φα νι ζε ται ση με ρον ^Π δο ξο λο
^Π
 γυ ρ σι παν τα τα πε ρα τα ^Π εκ δει μα τω εν
^{Νη}
 ται δαι μο νες α παν τες ^Π ω ω οι ον δω ρη μα ^ε

^{Πα} τοις βρο τοις κε ^{Δι} χα ρισται δι ου Χρι στε σω σοντας ψυ
 χας ημων ^{Νη} ως μο νος ε ευ σπλαγ χνος

Στίχ. ζ. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ
 ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ,

^{Πα} Ω του πα ρα δο ξα θαυ ματος ως βο τρυν πλη ρη
^{Νη} ζω ης ο βα στασαστον υ ψισον α πο γης υ ψα
^{Πα} με νος Σταυ ρος ο ραται ση με ρον δι ου προς Θε
 ον παν τες ειλ κυ σθη μεν και κα τε πο ο θη εις
^{Νη} τελος θα να τος ω ω ξυ λον αχ ραντον υφ ου
^{Πα} α πο λου ο μεν της εν Ε δεμ α θα να τσ βρω σε
^{Νη} ως Χρι στονδο ξα α ζον τες

Στίχ. η. Ὁ δὲ Θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰώνων εἰργάσατο
 σωτηρίαν

^{Πα} Ω του πα ρα δο ξα θαυ ματος ευ ρος και μη
^{Νη} κος Σταυ ρου ρα νσ ι σο στα σι ον ο τι θει α
^{Πα} χα ρι τι α γι α ζει τα συμ παν τα εν τσ τω

ε ε θνη βαρ βα ρα ητ την ται εν τσ τω σκη ηπ τρα
 α νακτων η δρα σται ω ω θει ας κλι μακος δι
 ης α να τρε χο μεν εις σ ρα νος υ ψην τες εν α
 σμασι Χρι ζον τον Κυ υ ρι ον

Ἐωθινόν Δ'.

Ἦχος Πα ρ

Δ ο ξα α Πα τρι ι ι ι και αι Υι υι υι ω
 και α γι ω ω Πνε ευ μα α α τι

Ο ρ θρος η η η η ην βα α α α θυς και αι
 Γυ ναι κε ες η η ηλ θον ε πι το μνη η η μα α
 α α α σου ου Χρι ι ι στε αλ λα το σω ω
 μα ου ου ου χ ευ ρε ε ε θη το ο πο θου με
 νο ο ον α α α αυταις δι ο α πο ο ο ρου ου
 με ε ε ναις οι ταις α στρα α πτου ου ου
 σαι αις ε σθη η η η η η η η η σε ε ε ε ε
 σι ιν ε ε ε ε πι ι ι ι στα α α α α

α αν τες τι ι ι τον ζω ω ων τα με τα α α ατων
 νε ε κρω ω ω ων ζη η τει ει ει ει ει τε ε
 ε ε ε ε λε ε ε ε γον η γε ερ θη ω
 ω ως προ ο ει ει ει πε τι α μνη μο νει ει τε
 των ρη μα α α τω ων α α αυ του οισ πει ει
 σθει ει ει σαι τα ο ρα θε ε ε ε ε εν τα α α
 ε κη η η η ρυ υ υ υτ τον αλλ ε δο κει ει
 λη η η ρο ος τα ε ε ευ αγ γε ε ε ε
 λι ι ι ι α ου τως η η η η η η σαν
 ε ε τι νω ω θει εις οι Μα α α α θη η η η η ται
 αλλ ο Πε τρο ο ος ε ε ε ε δρα ο Πε τρος
 ε δρα α με ε ε ε και ι ι δων ε δο ο ο
 ο ξα α σε ε ε Σου προς ε αυ το ο ο ον τα
 θα αυ μα σι ι α α

Καὶ νῦν...

Ἦχος Δι-Θ

Υπερ εὐλογημένη ὑπαρχεῖς Θεο
τοκε Παρθενε διὰ γὰρ τῆς
σαρκώθεντος ὁ ἀδής ηχ μαλωτίζαι ὁ Ἀ
δαμὰ νακεκληταὶ ἡ κατὰ ρα νε νε ἐκρω
ταὶ ἡ Εὐαηλευθερωταὶ ὁ θάνατος τε
θάνατάτωται καὶ ἡ μεις ἐζώ ὁ ποιηθημέν δι
ὁ ἀνυμνῶντες βω ω μὲν εὐλογητός Χρι
στός ὁ Θεὸς ἡμῶν ὁ οὐτως εὐδοκῆσας δο
οξασοι

Καὶ εὐθὺς φάλλεται εἰς τὸν ἦχον τῆς Κυριακῆς

Ἡ ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δοξολογία Μανουὴλ Πρωτοφάλτου.

Ἦχος Πα-Β

Δοξασοί τω δειξάντι τὸ φῶς δοξάεν ὑ
ψίστοις Θεῶ καὶ ἐπιγῆς εἰρηην ἡν
θρῶποις εὐδοκία

Υ μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε προ σκυ νου
μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν σοι δι
α την μεγα α λην σου δο ξαν

Κ υ υ ρι ε Βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε
Πατερ παν το κρα τορ Κυ ρι ε Υι ε μονο γε νες Ι
η σου Χριστε ε και Α γι ον Πνευμα

Κ υ υ ρι ε ο Θε ος ο αμ νος του Θε ου ο
Υι ο ος του Πα τρος ο αι αι ρωντην α μαρτι ι αν
του κο σμου ε λε η σον η μας ο αι αι ρωντας α
μαρτι ι ας του κο σμου

Π ρο σδε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη μενος
εκ δε ξι ω ων του Πα τρος και ε λε η σον η μα
ας

Ο τι συ ει μο νος Α γι ος συ ει μο νος Κυ
ρι ος Ι η σους Χρι στος εις δο ο ξαν Θε ου Πα τρος α
μη ην

Κ αθ ε κα στην η με ραν ευ λο γη σω σε και αι
νε σω το ο νο μα σου εις τον αι ω να και εις τον
αι ω να του αι ω νος

Κ α τα ξι ι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα τα αυ
τη α να μαρ τη τους φυ λα χθη ναι η μα ας

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των Πα τε
ε ρων η μων και αι νε τον και δε δο ξα σμε ε νον
το ο νο μα α σου εις τους αι ω νας α μη ην

Γ ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η μας κα
θα περ ηλ πι σα μεν ε πι σε ε

Ε υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε ε δι δα ξο ον με τα
δι και ω μα τασου (τρεις)

Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη η θης η μιν εν
γε νε α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ε ε λε η
σο ον με ι ασαι την ψυ χη ην μου ο τι η μα ρτον
σοι

Κ υ ρ ι ε π ρ ο ς σ ε κ α τ ε φ υ γ ο ν δι δ α ξ ο ο ν μ ε τ ο υ
ποι ει ν τ ο θε λ η μ α α σ ο υ ο τι σ υ ει ο θε ο ς
μου

Ο τι πα ρ α σοι π η γ η ζ ω η ς εν τ ω φω τι
σου ο ψ ο με θα φω ω ς

Π α ρ α τει νο ν τ ο ε λε ο ο ς σου ο υ τοι ς γι ν ω σ κ ο υ
σι σε

Α γι ο ς ο θε ο ς Α α γι ο ς Ι σ χ υ ρ ο ς Α γι
ο ς α θ α ν α τ ο ς ε λε η σ ο ν η μ α ς

Δ ο ξ α Πα τ ρ ι και Υι ω και α γι ω Πνευ
μα τι

Κ αι νυ υ υ ν και α ει και ει ς τ ο υ ς αι ω ν α ς
των αι ω νων α μη η ν

Α γι ο ς α θ α ν α τ ο ς ε λε η σ ο ν η μ α ς

Α α α γι ο ς ο θε ε ε ο ς Α α α
γι ι ι ο ο ς Ι σ χ υ υ υ ρ ο ο ς Α γι ο

 ος Α θα α α α να α α α τος ε ε λε

 ε ε η η η σο ον η η μα α α α ας

Ἦχος Πα

A να στα ας εκ τῶ μνη ματος και τα δε σμα

δι αρ ρη η ξας τῶ α δῶ ε λυσας το κα τα κρι μα τῶ

θα να τῶ Κυ ρι ε ε πα α αν τας εκ των πα γι δων τῶ

εχ θρω ρυ σα με νος εμ φα νι σας σε αυ τον τοις

Α πο στο λοις σῶ ε ξα πε στει λας αυ τῶς ε πι ι

το κη ρυ γ μα και δι αυ των την ει ρη η νην πα

ρε εσ χες τη οι κῶ με ε νη μο νε πο λυ ε λε ε ε

ε ε ε

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικὰ

Τὰ ἕξαπλᾶ.

Ἦχος Νη ς

Kυ ρι ε Ε λε ε η σον

Kυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον Δ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον Δ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον ε

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον ν

Τὰ Ἄγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος πλ Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ν

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον ε

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον Δ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον Πα

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον Νη ρ

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον ν

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος πλ Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ν

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον ε

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον Δ

Κυ ρι ε Ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Εἰς τὰ Εἰρηνικά, Κύριε Ἐλέησον.
Ἰωάννου Β. Ἀρβανίτη.

Ἦχος πλ' Νη ρ

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Σοι Κυ ρι ι ε

(Ἐτονίσθησαν πρὸ πολλῶν ἐτῶν, ἐγράφησαν ἐνταῦθα κβ' Ἰουλ βιθ' Ἰ. Ἀ.)

ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

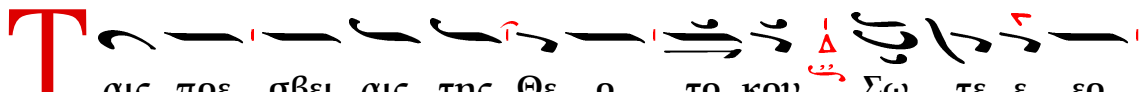
Ἵτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Τὰ Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς.

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς κα' (21).

Ἦχος Δι - θ

Στίχ. α'. Ὁ Θεός, ὁ Θεός μου, πρόσχες μοι· ἵνα τί ἐγκατέλιπές με;
Μακρὰν ἀπὸ τῆς σωτηρίας μου οἱ λόγοι τῶν παραπτωμάτων
μου. (κα' 2)

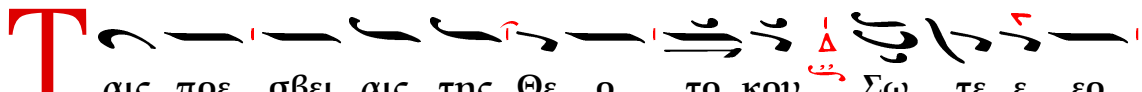

 αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

 σω σον η μας

Στίχ. β'. Ὁ Θεός μου, κεκράξομαι ἡμέρας, καὶ οὐκ εἰσακούσῃ, καὶ νυκτός, καὶ οὐκ εἰς ἄνοιαν ἐμοί. (κα' 3)

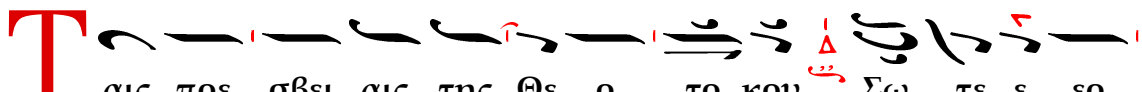

 αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

 σω σον η μας

Στίχ. γ'. Πάντες οἱ θεωροῦντές με ἐξεμυκτήρισάν με, ἐλάλησαν ἐν χεῖλεσιν, ἐκίνησαν κεφαλὴν. (κα' 8)

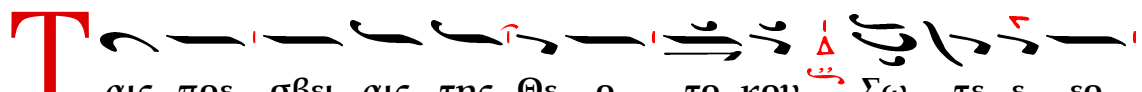

 αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

 σω σον η μας

Στίχ. δ'. Περιεκύκλωσάν με μόσχοι πολλοί, ταῦροι πίονες περιέσχον με. (κα' 13)

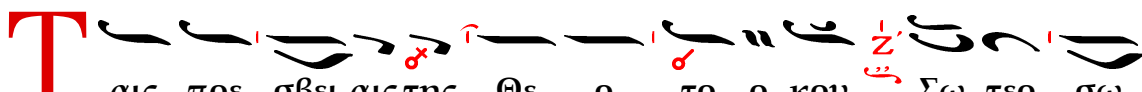

 αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

 σω σον η μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

 αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το ο κου Σω τερ σω

 σον η μα α ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ἵτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ογ' (73).

Στίχ. α'. Ἰνατί, ὁ Θεός, ἀπώσω εἰς τέλος; ὠργίσθη ὁ θυμός σου ἐπὶ πρόβατα νομῆς σου; (ογ' 1)

 ω σον η μα ας Γι ε ε Θε ου ο σαρκι

ι σταυρωθεις ψαλλοντας σοι αλληλυσια
Στίχ. β'. Μνήσθητι τῆς συναγωγῆς σου, ἧς ἐκθήσω ἀπ' ἀρχῆς. (ογ' 2)

Σωσον ημας Υιεε Θεου οσαρκι

ι σταυρωθεις ψαλλοντας σοι αλληλυσια
Στίχ. γ'. Ἐλυτρώσω ῥάβδον κληρονομίας σου, ὄρος Σιών τοῦτο, ὃ κατεσκήνωσας ἐν αὐτῷ. (ογ' 2)

Σωσον ημας Υιεε Θεου οσαρκι

ι σταυρωθεις ψαλλοντας σοι αλληλυσια
Στίχ. δ'. Ὁ δὲ Θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰώνων, εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς. (ογ' 12)

Σωσον ημας Υιεε Θεου οσαρκι

ι σταυρωθεις ψαλλοντας σοι αλληλυσια
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Και νυν και αει καιεις τες αιωνων αιωνων

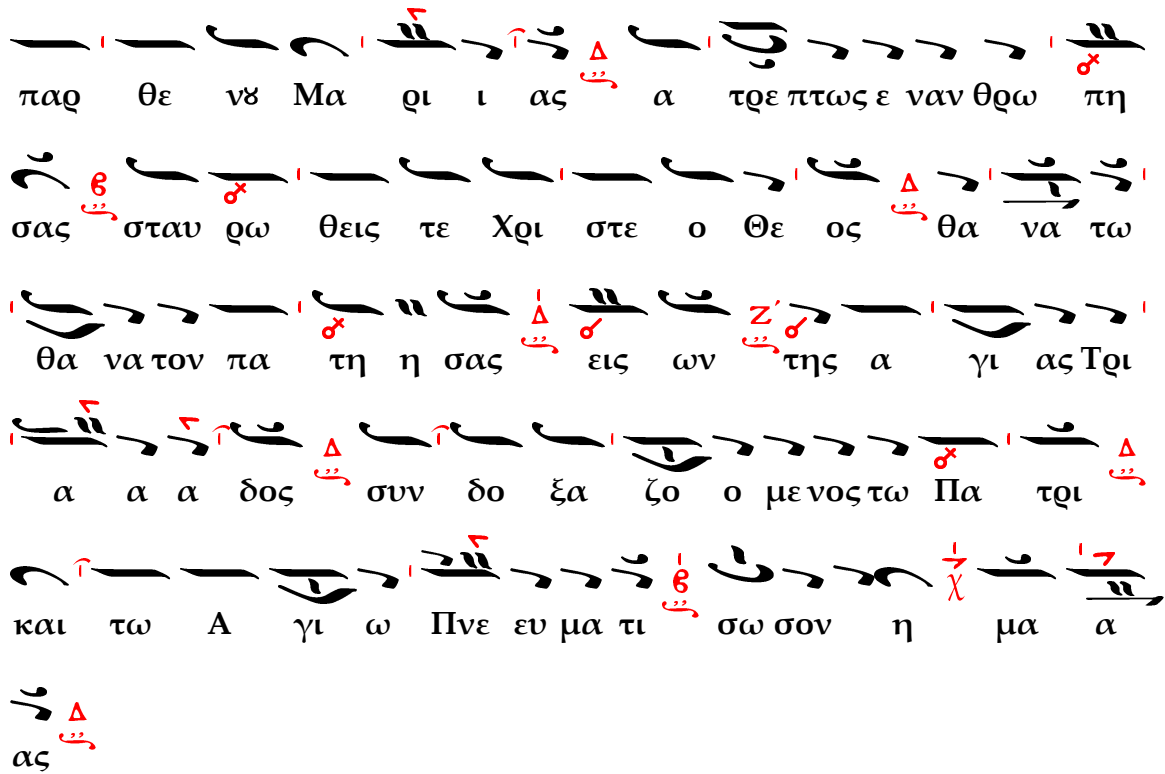
αμην

Ομογενης Υιος και Λογος Θεου α

θανατος υπαρχων και καταδεξαμενος

δια την ημετεραν σωτηριαν σαρκωθη

ναι εκ της αγιας Θεοτοκου και αει

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν

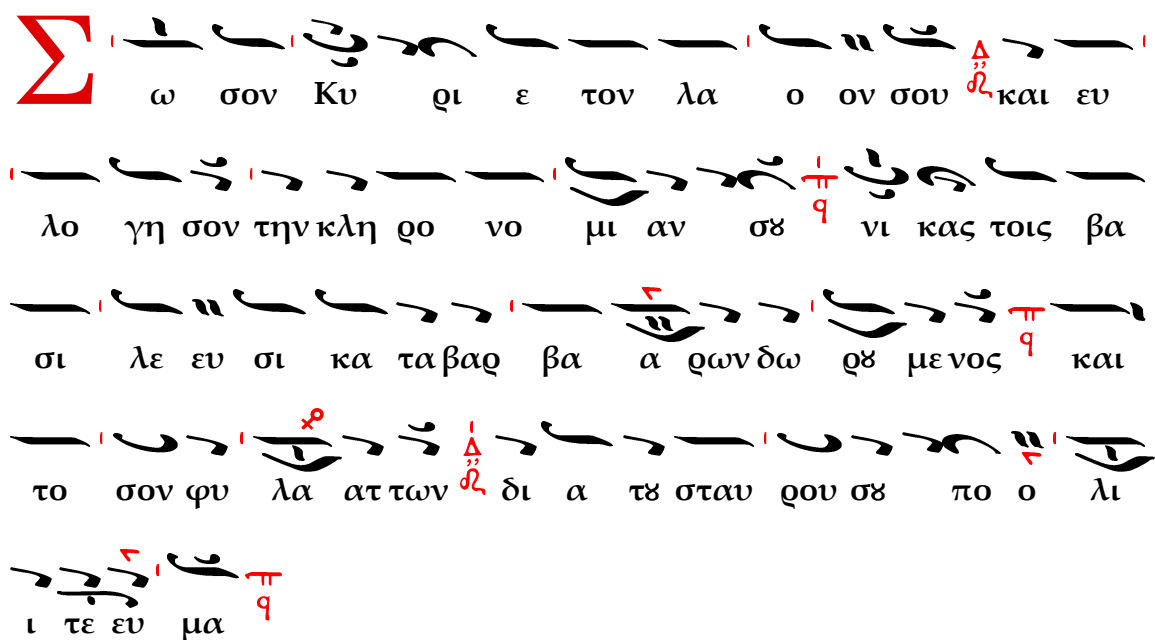
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

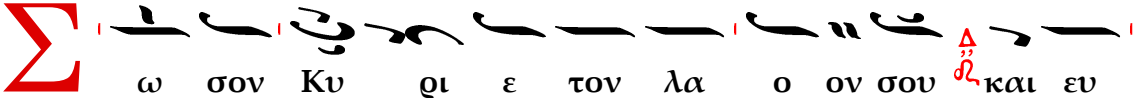
Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος α'. Ψαλμὸς 147 (98).

Ἦχος 9/8 Πα ρ

Στίχ. α'. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, ὀργιζέσθωσαν λαοί· ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν Χερουβίμ, σαλευθήτω ἡ γῆ. (147' 1)

Στίχ. β'. Κύριος ἐν Σιών μέγας καὶ ὑψηλὸς ἐστὶν ἐπὶ πάντας τοὺς λαούς. (147' 2)

 ω σον Κυ ρι ε τον λα ο ον σου και ευ
 λο γη σον την κλη ρο νο μι αν σε νι κας τοις βα
 σι λε ευ σι κα τα βαρ βα α ρων δω ρε μενος και
 το σον φυ λα ατ των δι α τε σταυ ρου σε πο ο λι
 ι τε ευ μα

Στίχ. γ΄. Ἐξομολογησάσθωσαν τῷ ὀνόματί σου τῷ μεγάλῳ, ὅτι φοβερὸν καὶ ἅγιόν ἐστι. (Τῆγ' 3)

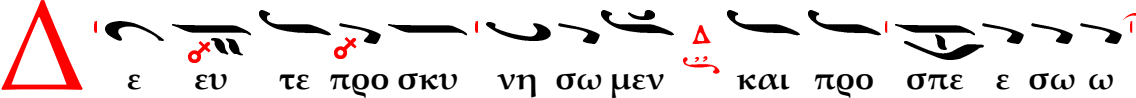

 ω σον Κυ ρι ε τον λα ο ον σου και ευ
 λο γη σον την κλη ρο νο μι αν σε νι κας τοις βα
 σι λε ευ σι κα τα βαρ βα α ρων δω ρε μενος και
 το σον φυ λα ατ των δι α τε σταυ ρου σε πο ο λι
 ι τε ευ μα α α α

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εἰσοδικόν. ᾠχος β΄.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, ψάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

ᾠχος Δι-θ

 ε ευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε ε σω ω
 μεν Χρι στω ω ω ω σω σον η μα ας Υι ε ε
 Θε ου ο α να στα α α ας εκ νε κρω ω ω ω

ι τε ευ μα

Εἶτα τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου. Ἀπολυτίκιον.

ᾠχος Δι-θ.

Μνη η μη δι και ς μετ εγ κω μι ι ι
ων σοι δε αρ κε σει η μαρ τυ ρι α τϛ Κυ ρι ς
Προ οδρο με α νε δει χθης γαρ ον τως και Προ φη
των σε βα σμι ω ω τε ρος ο τι και εν ρει
θροις βα πτι σαι κα τη ξι ω θηστον κη ρυτ το μενον
ο θεν της α λη θει ας υ περ α θλησας χαι αι αι αι
ρων ευ ηγ γε λι σω και τοις εν α δη Θε ον φα νε
ρω θεν τα εν σαρ κι τον αι ρον τα την α μαρ
τι αν τϛ κο ο ο σμϛ και πα ρε χον τα η μιν το
με γα ε ε ε λε ος

Ἀπολυτίκιον. Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.

Ἦχος Δι-θ

Απο ο στο λε Χρι στω τω Θε ω η γα πη
με ε ε νε ε πι τα χυνον ρυ σαιλα ον α να
πο λο ο γητον δε χε ται σεπροσπι ι πτον τα ο
ε πι πε σο ντατω στηθει κα τα δε ξα μενος ον
ι κε τευ ε Θε ο λο γε και ε πι μο νον νε φος ε
θων δι α σκε δα α α σαι αι τσ με νος η
μιν ει ρη νη και το με γα ε ε ε λε ος

Ἀπολυτίκιον. Ἁγίου Ἀντίπα.

Τῆς ἐρήμου πολίτης. Ἦχος Πα ρ

Μυ ρο βλυτην τον θει ον και μαρ τυ ρων τον συ να
θλον τον πα νευ κλε η Ι ε ρα αρχην και Περ γα α μσ
τον προ εδρον τι μη σω μεν Α ντι παν οι πι στοι ως
τα χι στον και με γαν ι α τρον της δει νης ο
δο ντων νο ο σσ και προς αυ τον α πο ψυ χης βο η
σω μεν δο ο ξα τω σε δο ξα σαντι Χρι στω δο ο

 ξα τω σε ε στε φα νω σαντι ^Δδο ο ξα τω ε νεο γϝ

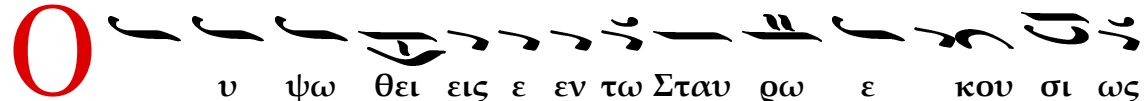

 ντι δι α σϝ πα σιν ι α α μα α τα ^πϑ

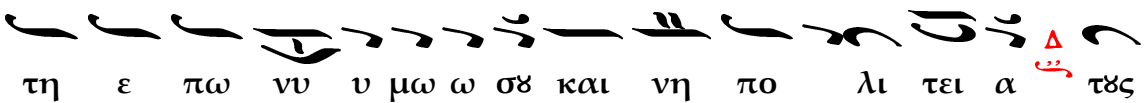
Κοντάκιον τῆς Ὑψώσεως τοῦ τιμίου Σταυροῦ.

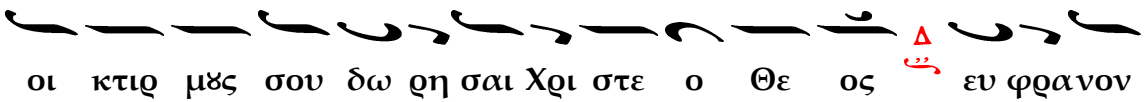
(Ψάλλεται ἀπὸ ιδ' ἕως κα' Σεπτεμβρίου).

Αὐτόμελον.

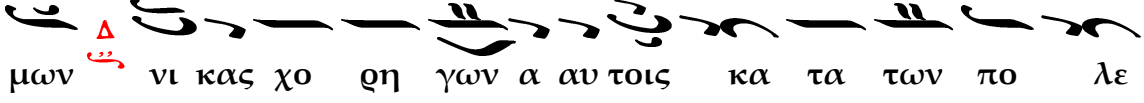
Ἦχος ^ΔΔι-ϝ

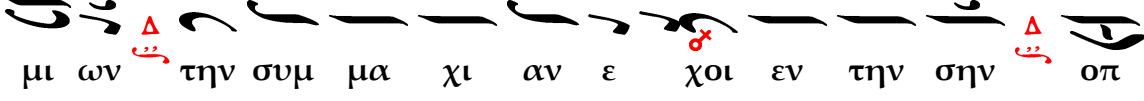

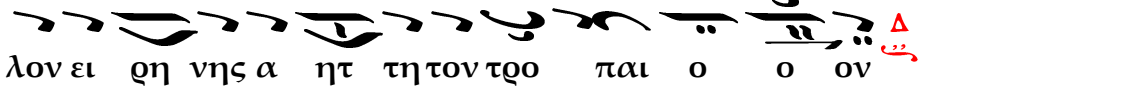
O υ ψω θει εις ε εν τω Σταυ ρω ε κου σι ως

 τη ε πω νυ υ μω ω σϝ και νη πο λι τει α ^Δτϝ

 οι κτιο μϝς σου δω ρη σαι Χρι στε ο Θε ος ^Δευ φρανον

 εν τη δυ να μει ει σου τϝς πι στϝς βα σι λει ϝ η

 μων ^Δνι κα ϝ χο ρη γων α αυ τοι ϝ κα τα των πο λε

 μι ων ^Δτην συμ μα χι αν ε χοι εν την σην ^Δοπ

 λον ει ρη νη ϝ α ητ τη τον τρο παι ο ο ον ^Δ

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ὙΜΝΟΣ

Ἦχος ^ΔΔι-ϝ

A α γι ι ο ο ο ϝ ο ο ο Θε ο ο ο ο ϝ

 α α γι ι ο ο ο ϝ ι ι ι σχυ ρο ο ο ο ϝ α

α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο

ον η μα ας

Τό τρίτον.

A γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος

α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η

σο ο ον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα

τι

K αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας τω ναι ω

νων α μην

A α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε

η σο ο ον η μα ας

Δ υ να α α μιν Α γι ος ο Θε ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος α γι ος

ι σχυ ρο ο ο ο ο ος α α α α α α

α α α α γι ι ι ος α θα α να α α το ο

ο ος ε λε ε η ησον η η μα ας

Δύναμις τοῦ βήματος.

Ἦχος Δι-θ

A α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ο ο ο ο ο ο θε ε ο ο ο ο ο

ο ος

A α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο ο ο ο ο

ο ος

A α α α α α α γι ι ι α α γι

ι ι ος Α α α α θα α α α α α α

α α α α α α λα α α λε α α θα α να το

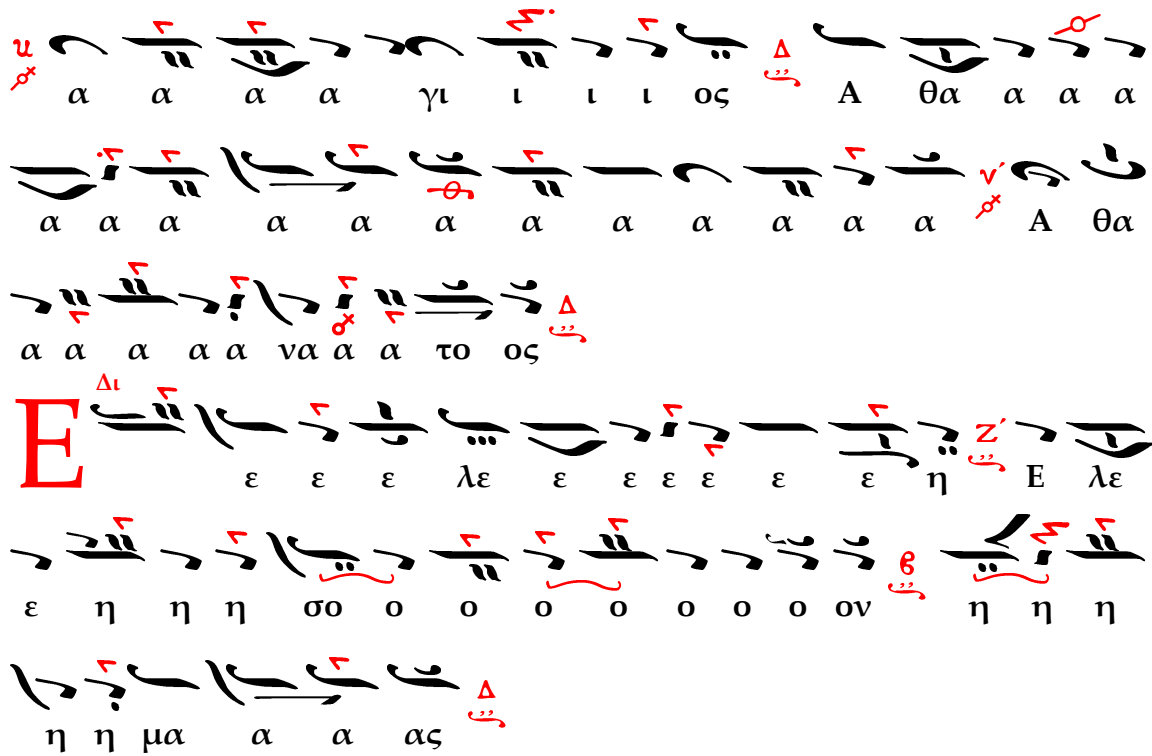
ο ο ο ο ο ο ο ος

E ε ε ε λε ε ε η σο ο ο ο ο ο ο

ον η η μα ας

Δύναμις Ἰωάννου Παλάση. Ἦχος Δι-θ

N ε ε Δυ υ υ υ να α α α δυ υ να

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Κυριακής μετὰ τὴν Ὑψωσιν,

ζήτει τῇ ΚΑ΄ Κυριακῇ ἐβδομάδος ἐπιστολῶν.

Προκείμενον καὶ Ἀλληλουΐα τοῦ ἤχου τῆς Κυριακῆς.

Ὁ ἀναγνώστης· Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον ἤχος πλ. β΄.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

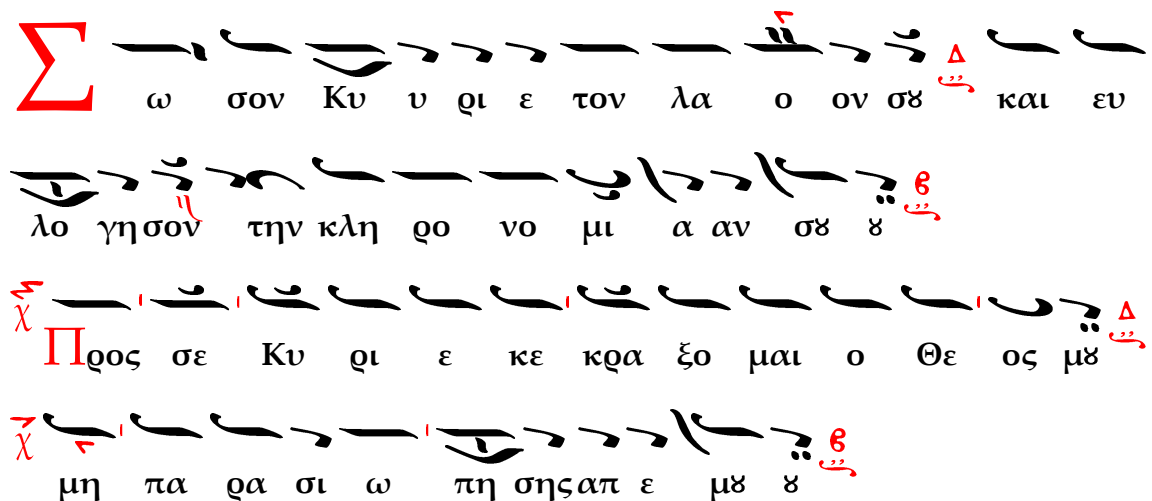
Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Στίχ. Πρὸς σέ, Κύριε, κεκραῶμαι, ὁ Θεός μου, μὴ παρασιωπήσης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἦ ὁ ψάλτης.

Ἦχος Βου

Σ ω σον Κυ υ ρι ε τον λα ο ον σϛ και ευ
 λο γησον την κλη ρο νο μι α αν σϛ ϛ

 Χ Κυ ρι ος κρα ται ω μα τϛ λα ϛ αυ τϛ και
 υ πε ρα σπι στης των σω τη ρι ων τϛ χρι στϛ αυ τϛ
 ε στι ι

Σ ω σον Κυ υ ρι ε τον λα ο ον σϛ και ευ
 λο γησον την κλη ρο νο μι αν σϛ ϛ ϛ

Ὁ διάκονος: Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης:

Πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

(Γαλ. β' 16-20)

Ἀδελφοί, εἰδότες ὅτι οὐ δικαιοῦται ἄνθρωπος ἐξ ἔργων νόμου
 ἐὰν μὴ διὰ πίστεως Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἡμεῖς εἰς Χριστὸν Ἰησοῦν
 ἐπιστεύσαμεν, ἵνα δικαιωθῶμεν ἐκ πίστεως Χριστοῦ καὶ οὐκ ἐξ
 ἔργων νόμου, διότι οὐ δικαιωθήσεται ἐξ ἔργων νόμου πᾶσα
 σὰρξ. Εἰ δὲ ζητοῦντες δικαιωθῆναι ἐν Χριστῷ εὐρέθημεν καὶ
 αὐτοὶ ἁμαρτωλοί, ἄρα Χριστὸς ἁμαρτίας διάκονος; Μὴ γένοιτο.
 Εἰ γὰρ ἂ κατέλυσα ταῦτα πάλιν οἰκοδομῶ, παραβάτην ἐμαυτὸν
 συνίστημι. Ἐγὼ γὰρ διὰ νόμου νόμῳ ἀπέθανον, ἵνα Θεῷ ζήσω.
 Χριστῷ συνεσταύρωμαι· ζῶ δὲ οὐκέτι ἐγώ, ζῆ δὲ ἐν ἐμοὶ
 Χριστός· ὃ δὲ νῦν ζῶ ἐν σαρκί, ἐν πίστει ζῶ τῇ τοῦ υἱοῦ τοῦ Θεοῦ
 τοῦ ἀγαπήσαντός με καὶ παραδόντος ἑαυτὸν ὑπὲρ ἐμοῦ.

Ἀλληλουῖα (γ). Ἦχος πλ. β'. (Ψαλμὸς 4).

Ἦχος Πα

Α λλη λϛ ι ι α Α λλη η λϛ ϛ ϛ ϛ
 ι ι ι ι α Α α α γα α α λλη η λϛ ϛ ϛ

ⲛ ⲓ ⲓ ⲁ ⲁ

Ⲫ Ⲁ ⲕⲁ ⲧⲟⲓ ⲕⲱⲛ ⲉⲛ ⲃⲟ ⲛ ⲑⲉⲓ ⲁ ⲧⲉ Ⲯ ⲫⲓ ⲟⲩⲧⲉ

ⲉⲛ ⲟⲕⲉ ⲡⲛ ⲧⲉ Ⲑ ⲉ ⲩ ⲧⲉ ⲟⲩ ⲣⲁ ⲛⲟⲩ ⲁⲩ ⲗⲓ ⲟⲩⲑⲛ ⲛⲓ ⲛ

ⲟⲩ ⲉ ⲉ ⲉ ⲧⲁⲓ

Ⲁ ⲗⲗⲛ ⲗⲩ ⲓ ⲓ ⲁ Ⲁ ⲗⲗⲛ ⲛ ⲗⲩ ⲩ ⲩ ⲩ

ⲓ ⲓ ⲓ ⲓ ⲁ Ⲁ ⲁ ⲁ ⲗⲁ ⲁ ⲁ ⲗⲗⲛ ⲛ ⲗⲩ ⲩ ⲩ

ⲛ ⲓ ⲓ ⲁ ⲁ

Ⲫ ⲉ ⲣⲉⲓ ⲧⲱ ⲕⲩ ⲣⲓ ⲱ ⲁ ⲛⲧⲓ ⲗⲛ ⲡⲧⲱ ⲣ ⲙⲩ ⲉⲓ ⲕⲁⲓ

ⲕⲁ ⲧⲁ ⲫⲩ ⲗⲛ ⲙⲟ Ⲑ ⲉ ⲟⲩ ⲙⲩ ⲕⲁⲓ ⲉⲗ ⲡⲓ ⲱ ⲱ ⲱ

ⲉ ⲡⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲧⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲛ

Ⲁ ⲗⲗⲛ ⲛ ⲗⲩ ⲓ ⲓ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ Ⲁ ⲗⲗⲛ

ⲗⲩ ⲩ ⲩ ⲩ ⲩ ⲓ ⲓ ⲓ ⲓ ⲁ Ⲁ ⲁ ⲁ ⲗⲁ ⲁ ⲁ

ⲗⲗⲛ ⲛ ⲛ ⲗⲩ ⲩ ⲩ ⲩ ⲩ ⲓ ⲓ ⲓ ⲓ ⲓ ⲓ

ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ

υ υ υ υ υ μ υ υ στι κω ως ει
 Κο νι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ζο ο ο
 ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ει κο νι ι
 ζο ο ον τε ε ε ε ε ε ες και αι αι αι
 αι αι αι αι αι αι αι αι αι τη η η η η η
 η η και τη ζω ο ο ο ο ο ο ποι ω ω
 Τρι α α α α α α α α α α Τρι α α
 α α α α α α α α α α α α Τρι α
 α α δι ι ι ι ι ι ι τον τρι ι σα
 α α α α α α γι τον τρι σα α α α α
 γι ον υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
 υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ μνον προ ο σα α α α
 α α α α α α α δο ο ο υ μνο ον προ σα
 α δο ο ον τε ε ε ε ε ε ες πα α α α
 α α σα α α α α αν τη η η η η η
 ην βι ι ι ω ω ω ω ω ω τι ι ι βι ω ω

Πα Κε
 τι κη η η η η η η ην α πο θω ω ω ω
 Δι
 ω ω ω με α πο θω ω με ε ε θα με ε
 Κε
 ε ε ε ε υε ε ε ε ε ρι ι ι ι ι ι ι
 Δι Μι Δι
 ι ι ι ι ι ι ι ι ι με ε ρι ι ι ι μνα
 Πα Δι
 α α α α αν
 Δι
Ω ς τον βα σι ι λε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 Πα
 ε ε ε ε ε ε υε ε ε βα σι λε ε α α α α
 Δι Πα
 α α α των ο ο ο ο λων υ πο δε ξο ο ο
 με νοι οι
Τ αι αις α γγε ε λι ι καις α ο ο ρα α
 Πα
 α τως δο ρυ φο ρα ρ με νον τα α α
 ξε σι ιν Α λλη λ ρ ι α α α α α α α
 Δι
 α α α α α α α α

Ἔτονίσθη ἵ Ἰουλίου καὶ ἀντεγράφη ἰζ Ἰουλίου , α Ἰ ἴ θ ἵ , Ι.Α.

Λειτουργικά. Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος Δι. Λεβαλω

Κ υ ρι ε Ε λε ε η σον ^Δ

Κ υ ρι ε Ε λε η σον ^υ

Κ υ ρι ε Ε λε ε η η σον ^υ

Κ υ ρι ε Ε λε ε η σον ^Δ

Π α ρα α σχα Κυ υ ρι ε ^Δ

Π α ρα α σχα Κυ ρι ε ^υ

Π α ρα α σχα Κυ υ ρι ε ^υ

Π α ρα α σχα Κυ υ ρι ε ^Δ

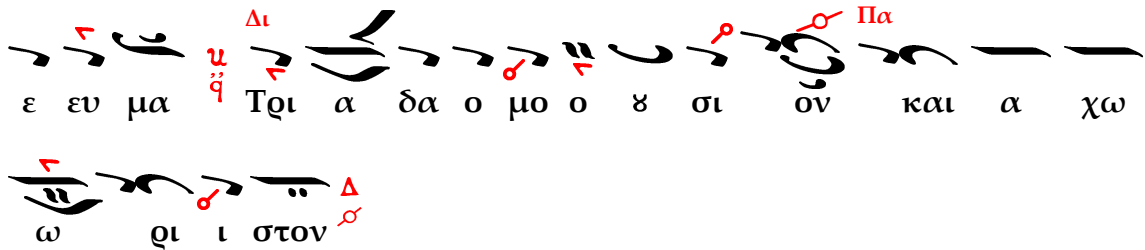
Π α ρα α σχα Κυ υ ρι ε

Π α ρα σχα Κυ υ ρι ε ^Δ

Σ οι Κυ υ ρι ι ε ^Δ

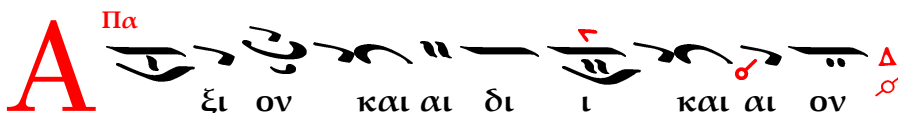
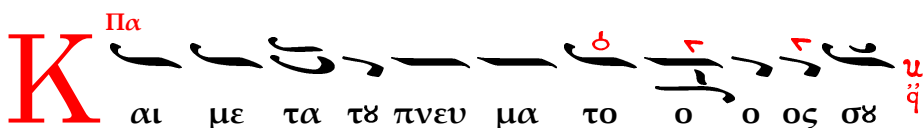
Κ αι τω πνευ μα τι ι σα ^Δ

Π ^{Πα} α τε ρα Υι ον και Α α γι ον Πνε ε

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

A^{Πα} γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ ρι ος Σα βα
ωθ^Δ πλη ηρης ο ρα νο ος και η γη της δο ξη ης
σ^Π ω σαν να εν τοις υ ψιστοις^{Δι} ευ λο γη με
νος ο ε ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ι
ρ^Π ω σαν να εν τοις υ υ ψι ι ι ι στοις^Δ

A α α μην^Δ **A** μη η η η ην^Δ
Σ^{Πα} ε υ μνη ρ ρ με εν σε Ευ λο γη ρ ρ
ρ με εν σοι ευ χα ρι στη ρ μεν Κυ ρι ι ε^Δ
Πα και δε ο με ε θα α α α σα^{Δι} ο Θε ε
ο ος η η μων^Δ

A^{Πα} ξι ον ε στιν ω ως α α α λη η θως^{Δι} μα κα
ρι ζει ει ν σε την Θε ο ο ο το ο ο ο κον^Δ την
α ει μα κα ρι ι στο ο ον και πα να α μω ω
μη η η η τον^{Δι} και μη τε ε ε ρα τη Θε ε ε
ρ ρ ρ ρ η μων^{Δι} την τι μι ω τε ε ε ε ραν
τω ων Χε ρη ρ ρ βι μι^{Κε} και εν δο ξο ο τε ε

ε ραν α συγ κρι ι ι τως τω ων Σε ρα α α φι μι
 την α δι α α φθο ο ο ρως Θε ε ο ον Λο γο ον
 τε κϛ ϛ ϛ ϛ σαν την ο ον τω ως Θε ο ο το ο
 ο κο ον σε με γα α α λυ υ υ υ νο ο
 ο ο με ε ε εν (ιη' Ιουλιου , βιθ', Ι.Α.)

Ἄξιον ἐστὶ , παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου.

Ἦχος Πα ρ

Α ξι ι ι ο ο ον ε ςιν ω ως α α
 λη θω ω ω ως μα α κα α ρι ι ζειν
 σε ε τη η η η ην Θε ε ο ο ο το ο ο
 ο ο κον την α α ει ει μα κα ρι ι ςον
 και πα να μω ω ω μη η η η τον και αι μη
 η τε ε ε ρα α α α α τϛ ϛ Θε ε ε
 ου ου η η η μων την τι ι μι ι ω
 τε ε ε ε ε ε ρα α α αν τω ων Χε ρϛ
 ϛ βι ι ι ι ι μι και ε εν δο ο ξο
 τε ε ε ε ε ε ραν α α συ υγ κρι ι ι τω

ω ω ως τω ων Σε ε ρα α α φμ την α
 δι ι α φθο ο ο ο ο ο ο ο ο ρω ω
 ως Θε ον Λο ο ο ο ο ο γο ον τε ε ε
 κϛ ϛ ϛ ϛ ϛ σαν την ο ο ον τω ω ω ω ως
 Θε ε ο ο ο το ο ο κον σε ε ε ε ε με ε
 γα α α λυ υ νο ο ο με ε ε ε ε ε ε
 εν

Ἐτονίσθη δ' Αὐγ. , βιβ' , ἀντεγράφη δ' Ὀκτ. , βιγ' . I.A.

Ἄξιον ἐστὶ , παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου. Ἦχος Πα

A α ξι ι ον ε ε ςι ιν ω ως α λη η θω ω
 ω ω ως μα κα α ρι ζειν σε τη η ην
 Θε ο ο το ο ο ο κον τη ην α ει
 μα α κα α ρι ι ςο ον και πα να α μω ω
 ω ω ω μη η η η τον και μη η τε ε
 ε ρα τϛ ϛ ϛ Θε ε ε ϛ ϛ ϛ η η η
 η μων τη ην τι μι ω ω τε ε ρα αν τω ω ω
 ων Χε ρϛ ϛ βι ι ι μι και αι εν δο ο ξο τε ε

ε ε ραν ^{Πα} α συγ κρι ι ι τω ω ως τω ω ων
 Σε ε ε ρα α α αφιμ ^{Κε} τη ην α δι α
 α φθο ο ο ο ρω ω ως ^Μ Θε ο ο ο ον Λο ο
^{Κε} ο γο ον τε κϛ ϛ ϛ ϛ σαν ^{Πα} την ο ον τως Θε
 ε ε ε ο ο το ο ο κον ^{Πα} σε ε ε
 με γα α λυ υ υ υ νο ο ο ο με ε ε ε
 ε ε ε ε ε εν

Ἐτονίσθη ε' Δεκ. , βι' , ἀντεγράφη δ' Ὀκτ. , βιγ' . I.A.

Ἀνωνόμου

Ἦχος ^{Πα} ρ

^{Πα} Α αξι ι ι ον ε στι ι ιν ως α α
 λη η η θω ω ως ^{Δι} μα κα ρι ι ι ζει ει ν σε ^{Πα}
 ε ε ε ε τη η η η ην Θε ε ο ο το ο ο
 ο ο ο ο ο ο κον ^{Δι} την α ει μα κα α α
 ρι ι στον και πα να μω ω μη η η το ο ον ^{Κε}
^{Πα} και μη τε ε ε ε ε ρα του ου Θε ε ου ου ου
 ου ου ου η η η μων ^Μ την τι μι ω τε ε ε

ε ε ε ε ραν των Χε ε ρου ου ου βι ι ι ιμ
 και αι εν δο ξο τε ε ε ε ε ρα α α
 αν α συγ κρι ι ι ι τω ως τω ων Σε ε ε ε ε ε
 ρα α α φιμ την α δια φθο ο ο ο ο ο
 ο ο ο ο ρω ω ως Θε ον Λο ο ο ο ο
 γο ον τε κου ου ου ου σα α αν την ο
 ο ο ο ο ο ο ο ον τω ω ως Θε ο το ο ο ο
 κο ον σε με ε γα α λυ υ υ υ υ υ νο ο
 με ε ε ε ε ε ε εν

Κοινωνικόν, Δανιήλ Πρωτοψάλτου.

Ἦχος Πα

A ι αι αι νει ει ει ει ει ει ει ει ει
 ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει χει
 ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει
 ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει
 ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

Ἦχος Δι-θ

Ε ι δο μεν το φω ως το α λη θι νον ε λα βο
 μεν Πνευ μα ε που ρα νι ον ευ ρο μεν πι σιν α λη
 θη α δι αι ρε τον Τρι α δα προ σκυ νυ ρ ρ εν
 τες αυ τη γαρ η μας ε ε σω σε ε εν

Ἦχος Δι-θ

Π λη ρω θη η τω το στο μα η μων αι νε σε
 ως σε Κυ ρι ε ο πως α νυ μνη σω μεν την δο ο
 ξαν σε ο τι η ξι ω σας η μας των α
 γι ων σε με τασ χειν μυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον
 η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η
 με ε ραν με λε των τας την δι και ο συ υ νην σε
 Α λλη λυ ι α Α λλη λυ ι α Α λλη
 λυ ι α α α

Ἦχος Δι-θ

Ε ι η το ο νο μα Κυ ρι ρ ευ λο γη με

νὸν ^Δ ἀπο τὸ νῦν καὶ ἐὼς τὰ αἰῶ ὦ νος ^θ (δὶς)

Tὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογη

με εὐενοοον ^Ζ ἀπο τὸ νῦν καὶ ἐὼς

τὰ αἰῶ ὦ νο ο ος ^Δ